

MYSORE AGRICULTURAL INCOME-TAX BILL, 1955.

Motion to consider.

* Sri K. HANUMANTHAIYA
(Chief Minister).— Sir, I beg to move:

“That the Mysore Agricultural
Income-tax Bill, 1955, as reported
by the Select Committee, be taken
into consideration.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯು ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಲವಾದ
ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ
ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ
ದರು. ಈ ಮಸೂದೆಯು ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಆ
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೂಚನೆಗಳಿಗೂ, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರ
ಕೊಡತಕ್ಕ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಗಲೇ
ನಾನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ
ವರ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬಹಳ
ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತೆರದ
ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸೂಚನೆ
ಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ
ಯಾವುದೋಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ಆದರ
ಅರ್ಹತೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ವಿಮರ್ಶಿಸ
ತಕ್ಕದ್ದೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆ
ಯನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿ
ದರು. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಬದಲಾವಣೆ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ಸದ
ಸ್ಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.
ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ
ವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾ
ಗುತ್ತಿತ್ತೋ, ಈಗ ಅಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇದೆ.
ಏಕೆಂದರೆ, ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿ
ಸಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲು ಇದ್ದ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ Exemption
limited, 3500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ
ಸಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು, ಈ Exemption
limitನ್ನು General Income-tax Act ನಲ್ಲಿ
ಯಾವ ರೀತಿಯದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇರುವಂತೆ
ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಆ
ವಾದವನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿದರು.
ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಟಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರು
ವಂತೆ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ Exemption
limitನ್ನು ಏರಿಕೆಗೊಳಿಸುವುದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು
ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಒಟ್ಟು
ಕುಟುಂಬಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಟಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ರುವಂತೆ ದ್ವಿಗುಣವಾದ Exemption limitನ್ನು
ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಅಮೇಲೆ, ತೆರಿಗೆಯ ದರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ
ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ
ನೆಯ Slab 9 ಕಾಸಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಕೊನೆಯ
Slab 5½ ಆಣೆಯವರೆಗೂ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ

ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಾಗ, ಇಲ್ಲಿಯೂ 9 ಕಾಸಿ
ನಿಂದ 5½ ಆಣೆಯವರೆಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರು.
ಅದನ್ನೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ, ಮೊದಲನೆಯ
Slabನ್ನು 6 ಕಾಸಿಗೆ ಇಳಿಸಿ, ಕೊನೆಯ Slabನೂ
5½ ಆಣೆಯಿಂದ 5 ಆಣೆಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದೂ
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಿಯಾಯಿತಿಯಾಗಿದೆ.

ಹಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಈ
ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು.
ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೂವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ವಿನಾಯಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಕೆಲವು ಹೊಸ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ
ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವು ಹಿಪ್ಪುನೇ
ರಳೆ, ಹತ್ತಿ, ಕಡಲೆಕಾಯಿ, ಕೊತ್ತಂಬರಿ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ.
ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಈ
ಮಸೂದೆ Commercial Cropsಗೆ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ
ಮಸೂದೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಬೆಳೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ
ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು
ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್
ಕಮಿಟಿಯವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು Compounding Section ಆದ 63ನೆಯ
ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ಕೂಡ ಬಹಳ liberalise ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.
Compounding Sectionನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರು
ವಂತೆ liberalise ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರು ಲೆಕ್ಕ
ಪಡಿಸಿ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಾರೆಂಬ ವಾದವನ್ನು
ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಿ
ದಂತಾಗಿದೆ.

12-30 P.M.

ಇನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಕ್ಲಾಜ್
ಒಂದು ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರಾದರೂ ಸೆಲ್ಫ್
ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ಕೇಸ್ ಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಅವಕಾಶ
ಅದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿ
ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು
ಈ ತರಹ ಒಂದು ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟು
ತಕ್ಕಂಥ ಕ್ಲಾಜ್ ಇರುವುದು ಬೇಡವೆಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರತಿ
ಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನಿನ
ಉದ್ದೇಶ ಯಾರಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೋ ಅಂಥ
ವರು ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಹಿತದಲ್ಲ ಬರುವಂತೆ
ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಹಾಗೆ ಒಂದು
ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತೇ ವಿನಃ ಆದರೆ ಹಾಗೆ
ಯಾರನ್ನೂ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿ ಕಿರುಕುಳ
ವನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ
ಯಾವಾಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು
ತಿರುಪಡಿಯನ್ನು ಅಡಕಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ
ಹಾಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಸೆಲ್ಫ್ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ
ಅಂಥವರಿಗೆ ಬರಿ ಒಂದು ಜುರ್ಮಾನೆ ಹಾಕುವ ಹಾಗೆ
ತಿರುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ವಿನಾಯಿತಿಯ ವಿಚಾರ : ಮೊದಲನೆಯ
ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು
3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ತರುವಂಥ ಪ್ರದೇಶ
ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು
ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ವಿನಾಯಿತಿಯ
ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ

* Indicates that the speech has not been revised by the Member concerned.

(SRI K. HANUMANTHAIYA.)

ತಂತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನಿಗೆ ಏರಿನಲ್ಲುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನು ಅಪೀಲುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಪೀಲ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಎರಡು ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳಿದ್ದವು. ಹಾಗೆ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ಅಷ್ಟೂ ಅವರಿಗೆ ಕೋರ್ಟ್-ಕಛೇರಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪಗಳಿಂಟಾಗುತ್ತವೆಂಬ ಒಂದು ವಾದ ಬಂತು. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಪೀಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೂ ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ರಿವಿಜನ್ಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಏನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೀಲ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಂದ ಬರಬಹುದಾದಂಥ ಬಾಡಿಗೆಯ ವರಮಾನವೇನಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಒಂದು ವರಮಾನವೆಂತಲೇ ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳಿಂದ ಬಾಡಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ, ಬರ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮಾತ್ರವಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಆದಾಯದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಡದೆಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದೇವೆ.

ಆದರೆ ಆ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಾದ ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ಆಕ್ಟ್ ಯಾವಾಗ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಎನ ತಕಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಾಸ್ತವ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಈ ವರ್ಷವೇ ಈ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋದ ವರ್ಷದ ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚಗಳೇ ನಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಈ ವರ್ಷವೇ ಪಾಸಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾನೂನಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯದೆ ಹೋದರೆ ಆಗ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಪಾಸಾದರೂ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಹಾಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಾವೇನು ಒಂದು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಆಂಗ್ಲೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಆದಾಯದ ಬಾಬುಗಳೇನಿರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಆಂಗ್ಲೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಷವೇ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಇದರಿಂದ ಏನೊಂದು ಆದಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಯಾವಾಗ ಆ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿಯ ಪಾಸಾಯಿತೋ ಆ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಆಗಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದಾಯಿತು. ಮೊದಲೇ ಒಂದು

ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಂಥ ದಿವಸವೇ ಇಂಥ ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಯಾವ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಚರ್ಚೆವೇ ಹೀಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅದೊಂದು ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಪೆಷಿಯಲ್ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಈಗ ವಸೂಲ್ಯಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ವಸೂಲ್ಯಾಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈಗ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಇದು ವಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಈ ಹಿಂದೆ ಆ ಬಡ್ಡಿಯಿಗೆ ಏನೊಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೋ ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ತುಂಬ ವಿರೋಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷವೇ ಇದನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಗಳಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಯಾರು ಯಾರು ಏನೇನು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬಂದಿದೆ ಎನ ತಕ್ಕಂಥ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಲವರು ಇದವೇ ಇರಬಹುದು. ಈ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗಿನ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರೀ ರೈತನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಬರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತುಂಬಬೇಕೆಂಬತಕ್ಕಂಥ ಏಕ ಮಾತ್ರ ದೈಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗಲೂ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ರೈತ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದು ಈ ಉಭಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಬರುವಂಥ ಕಷ್ಟಗಳೇನಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಮತೂಕಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮನ್ವಯಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಮೂರು ಹೊಸ ಕ್ಲಾಜುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಧೈವ ಹೈರುಗಳಿದ್ದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಂಥ ಜಮೀನುಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಧೈವ ಹೈರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಇಷ್ಟೇ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಬೇರೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಲೂಗಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬಂತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದುದರಿಂದ ಈಗ ಅಂಥ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಈ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಸರ್ರಾನುಮತದಿಂದ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಹಿಂಜೆ ಮುಂದಿನಂತಾಗಿದ್ದುಂಥ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವ ವ ಸಾಯಿಗಾರನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅತನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಿ ಇನ್‌ಫಾರ್ಮಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆ ಮೊಬಲಗಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೂ ಸಹ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಹೊಸ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿವರಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದೂ ಕೂಡ ಅನವಶ್ಯಕ. ಆಕ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಅಂಥ ವಿಚಾರಗಳಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರೆ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಹಿತಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈಗ ನುಮಾರು 6-7 ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕುಳಿತು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಒಮ್ಮತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮನೂ ಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಮ್ಮತವಾದ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಸಾಕ್ಷಿ. Income-taxನ್ನು meticulous mathematically accurate ಆಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಇಷ್ಟೇ ವರಮಾನ ಒಂದು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆ ಆಗಬಹುದು, ಒಂದು ವರ್ಷ ಬೆಳೆ ಆಗದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವರಮಾನ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೇ ಅನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುವಾಗ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕಂಥ ಯಾವ ಕಾನೂನೂ ಕೂಡ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಗಳು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಲೆಖ್ತ ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ವರಮಾನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. This agricultural income in the very nature of things is a varying factor. Therefore the Bill has necessarily to partake in the nature of variableness. ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಲೋಪದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವಿವಾಧವಾದ ಲೋಪದೋಷಗಳೇ ಹೊರತು, ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಖಾಲಿದವೇ ಹೊರತು, ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅವೆ ಗಾಹನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು Constitution ಪ್ರಕಾರ Finance Bill ಆಗುತ್ತದೆ. ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ನಾವು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರಲ್ಲೂ ಇದನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. Agricultural Income-tax ಎಂಬುದು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಸದು. ಇಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಕಷ್ಟವುಂಟಾಗು

ತ್ತದೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವರಮಾನ ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿ ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಕಿರುಕುಳವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಈ ಕಾನೂನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಪಡೆದ ಅನುಭವದಿಂದ ಪುನಃ ನಾವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಈ ಮನೂದೆಗೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವೇ ಸರ್ವಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ Select Committeeಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕಾದು ನೋಡಿ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ. ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಯುವ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಕಾಯುವ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಸಭೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದು ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮತ್ತೊಂದು clauseನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಏನಾದರೂ ಕಷ್ಟ, ನಿಷ್ಕೂಲಗಳು ಅಥವಾ ಕಾನೂನು ಲೋಪಗಳು ಉಂಟಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಾದರೆ, ಕಷ್ಟ ಒದಗಿದರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ Select Committeeಯವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ದೇಶಕ್ಕೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

*Sri R. CHENNIGARAMIAH (Koratagere-Madhugiri—Scheduled Castes).—I want some clarification. In page 42, in proviso (1) it is stated : “on a total agricultural income which is less than Rs. 4,200” What the Chief Minister stated in the course of the speech is the correct decision of the Select Committee. As it is printed here, it is not quite clear. I would like to know what exactly is the meaning conveyed. What is printed here is : if one gets less than Rs. 4,200, he is not liable to tax, but if he gets Rs. 4,200, he is liable to tax. But according to the decision arrived at in the Select Committee, it is only those persons who get more than Rs. 4,200, that are liable to tax.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—If he gets Rs. 4,200, what is the position—is that to be clarified?

Sri R. CHENNIGARAMIAH.—Yes, Sir. He is not liable to pay tax if he gets an income of Rs. 4,200. That was the decision. Even in the Indian Income-Tax Act also, it is the case—under Rs. 4,200 or 4,200, he is not taxed.

Secondly, on the same page, the second proviso, No. (1) reads: “The agricultural income-tax payable shall in no case exceed one-half of the amount by which total agricultural income exceeds Rs. 4,200 or Rs. 8,400, as the case may be.” It does not convey the correct meaning. I would like to know the correct meaning.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore—South).—The difficulty is due to adding the word ‘total’ in both the places. If you remove that word ‘total’ in the schedule (1) to (7), it will be all right.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That the Mysore Agricultural Income-Tax Bill, 1955, as reported by the Select Committee, be taken into consideration.”

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ (ಜಗಲೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, Select Committeeಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಈ ವರದಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. Finance Ministerರವರು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ತಂದಾಗ ಈ ಸಭೆಯು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮನೋದೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ, ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ವರಮಾನ ಕಡಿಮೆ, ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಇದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಿಜ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ಮನೋದೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಈ ಮನೋದೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಷಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ವಿರೋಧವು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲೇಕೂಡದು ಮತ್ತು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜನರಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರವು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಿರುಕುಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ, ಇಲ್ಲವೆಂಬ ವಿರೋಧ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ತಂದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾಧಕ ಭಾಧಕಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಏನು ಎಂದರೆ

ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅಥವಾ Agricultural Income-tax exemption limit ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿದರೂ, 100 ಎಕರೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ರೈತರಿಗೆ ಬರುವ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. 100 ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ, ರಶೀದಿ, ಮುಂತಾದವನ್ನು ಇಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿ, ಜನಗಳಮೇಲೆ, ರೈತರಮೇಲೆ ಲಕ್ಷಗಳನ್ನಿಡತಕ್ಕ, ಅವರಿಗೆ ಭೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು, ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದೀರಿ.

Mr. SPEAKER.—It does not apply to all agriculturists.

Sri J. MOHAMED IMAM.—But yet, all the raiyats are entirely at their mercy; there is scope for harassment. ನೂರು ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲರೂ ಇದಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಈ ಆಕ್ಟ್ ಬಂದಮೇಲೆ ಹೊಸದಾಗಿ ನಿಲುವು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಲೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನೂ, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನೂ ನೇಮಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ರೈತರನ್ನು ಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ! They will be at their mercy. ಎಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ರೈತರಾದರೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಾರು. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡಬೇಕು, ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಬೇಕು, ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೆಲವೇ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ harassment ಆಗುತ್ತದೆ. You know the present state of affairs at the time of the collection of sales tax.

There are three kinds of taxes which expose an ordinary man to harassment and unnecessary trouble. First one is the Indian Income-tax, the second one is the Sales Tax and the third one is this Agricultural Income-tax. In all these three cases you expect an ordinary person, an ordinary merchant, or an ordinary industrialist or an ordinary raiyat to maintain accounts. This is a great harassment. Secondly, they will be exposed to the dangers of being fleeced, to the danger of being extorted for petty things and they will be at the mercy of the petty officers and officials. So what is more, the trouble and the obligation you are imposing on the raiyats is inversely proportionate to the income the Government is getting. After all by the levy of Agricultural Income-tax,

taking into consideration the list of exemption, I will tell you the income you will get will be very little. Sir, it is proposed to levy income-tax only on those who own hundred acres and more. Let us see how many such holdings are there and how many raiyats are with so much holdings. If you take the statistics as given in the first Five-Year Plan in the State of Mysore "people holding 100 acres and above, they form only 0.2 per cent, that is, 37,900 acres." This is the area in Mysore. So, I may tell you the income that you can get will be very little but on the other hand the harassment and the dangers to which the people are exposed correspondingly will be much bigger. And secondly, Sir, it is proposed under the Act to establish a big establishment, and to form a separate Department known as the Agricultural Income-tax Department. It is further provided therein to appoint the Commissioner of Agricultural Income-tax, Deputy Commissioners of Agricultural Income-tax and District Agricultural Income-tax Officers and correspondingly there must be Agricultural Income-tax Inspectors and the connected establishments. You will have to create a big department irrespective of the income. The volume of work will be the same as in the case of Sales Tax Department or the Indian Income-tax Department. So, all the income you get, I am sure, most of it, will be eaten away by the new department and by the new officers that you are creating. Well, Sir, let the Finance Minister give an idea to this House, after this exemption as to what is the income that he is deriving. You are going to get the income only from the persons who are holding .2 per cent. This legislation will be in the nature of teasing the people rather than getting substantial revenue to the Government; and whatever revenue is to be derived will be consumed by the number of officers you will have to create to administer this department.

Sir, the Chief Minister said in his speech that the Select Committee has recommended that so far as coffee and other allied crops are concerned, they

are major crops and the growers of such crops must be able to pay this tax and they have to pay this year alone. I think I must say this is not at all equitable and you will not be treating them fairly. Well, Sir, now supposing if you ask them to produce accounts, I am sure many of them have not got authorised accounts because they were not required to keep the accounts accurately. Their account will be a subject-matter of dispute. They will be entirely under the mercy of the Income-tax Officer. He can disbelieve their accounts, he can say that the accounts kept are not at all worthy of credence. The raiyats never expected that the tax would be levied on them and many of them have not kept accounts. Now at this stage if you want to give retrospective effect to this measure and if you want them to produce accurate accounts, how can they do it? Thus they will be put to unnecessary trouble and harassment. And for the non-production of accounts, you have provided for a penal clause which provides for the levy of penalty and such an order is not at all appealable. There is one more injustice caused under section 30, that no appeal shall lie in respect of assessment under sub-section 4 of section 16. So, when they will not produce account, the Income-tax Officer levies arbitrarily and it is not appealable. To ask them to pay a tax which has been determined arbitrarily is really unfair and such a discrimination is not at all fair. Like others, they must also be given exemption. The Finance Minister seems to be only after money irrespective of the consequences. He does not care for justice or equity or goodwill. What he wants is only money whether it causes injustice or hardship or whether it works out injurious to the raiyats, they are unmindful of their position. Equity, justice and fairplay must have good sway. Treat them like others. You must give them sufficient warning to maintain accounts. Since you are going to pass this measure, you give them warning to maintain accounts regularly and in proper form and according to the rules, when rules are framed under this Bill and the procedure

(SRI J. MOHAMED INAM.)

under which the accounts have to be kept are prescribed. That procedure has not been intimated to them. So, he can disbelieve all their accounts. I would request you to give them proper warning in proper time. If you give them one year's time, they will maintain proper accounts and during next year you can scrutinise their accounts and levy tax. Simply because you have provided the amount in the Budget, the Government is not justified in asking them to pay the tax from first April 1955 alone.

1 P. M.

I am sure this is an inequitable measure, I am sure the Finance Minister will agree to drop this measure and enforce this taxation from next year or enforce the collection of tax from the next year.

Regarding rates, the Chief Minister or the Finance Minister is always fond of comparing Mysore with Madras. He does not want to compare this State with other States. Let me compare the rates prevailing in Mysore with those of Coorg regarding coffee. In Coorg up to Rs. 25,000 it is only two annas and above Rs. 50,000 it is four annas, whereas here for Rs. 25,000 it is four annas and above Rs. 25,000 it is five and half annas. So, why don't you adopt the rates prevailing in Coorg who are our immediate neighbours? After all, the conditions between the two kinds of plantations are not very different. On the other hand, I may tell you Coorg plantations are more productive and give better yield than the coffee plantations of the State of Mysore. Anyhow it is the duty of the Mysore State to adopt the rates prevailing in Coorg rather than to adopt the rates prevailing in Madras State.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಎಳಂದೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಪೇಲೂ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಇಲ್ಲಯೂ ನಹ ಅವೇರಿತೆ ಭತ್ತ, ರಾಗಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ತಾಕು. I am speaking of coffee. Up to Rs. 25,000 in Coorg it is only two annas whereas here it is four annas, above Rs. 25,000, it is five annas. Above

Rs. 50,000 in Coorg it is four annas: from Rs. 25,000 to Rs. 50,000 it is two annas. Here the rates are nearly double.

Another thing is, many Hon'ble Members may remember that when the Bill came up for consideration there was a suggestion to delete many crops from "agricultural commodities." It was suggested to delete chillies, coconut, onion, and garlic because they are more or less akin to food crops and they are of everyday need and they are essential commodities. But still the Select Committee have thought it fit instead of deleting these, to add many more items including til, mulberry and other crops. What I would like to know is this. The economic problem and economic conditions attended with these crops must be studied; for example mulberry. I do not know much about mulberry. I never cultivated mulberry. Before levying the tax, have the Government ascertained the economic position of the crop of mulberry? Mulberry is connected with silk production. What is the position, of silk? Are the people growing mulberry thriving? What about those who purchase mulberry and rear silk? So far as I know, silk industry is very much on the downward trend and it is facing a very serious competition against artificial silk and many silk dealers and others complain that they are hard hit. Before levying tax it is the duty of the Government to ascertain that the mulberry industry and silk industry are not killed. Off hand they should not levy on any commercial crop, which may hit the industry or the people concerned. I raised one serious objection last year regarding cotton, groundnut and other things. This is not the time to levy Agricultural Income-Tax. This is the time when prices of all commodities are going down very considerably. The ryots are not getting even half the amount that they were getting during the last year. They are very hard hit and at this time if you go on levying this Agricultural Tax even on big ryots they will be very hard hit and you will be undermining the entire economic and social structure.

There are some other clauses which I cannot understand; for example, we have provided in the Select Committee Report that rent derived from the houses which are in the agricultural holding must also be subjected to Agricultural Income-Tax. It may be remembered that income from the rent of the house is also subjected to Indian Income-Tax; for example a person may have half-a-dozen houses in his garden or in his land which he has let out and that rent is subjected to Indian Income-tax he is paying and again you have provided under this Act that he has to pay Agricultural Income-tax also.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—He will be exempted. We considered that point in the Select Committee. It does not come for double taxation as you say.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Anyhow, that is to be remembered.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—In the proviso that has been brought under the explanation there, unless you are receiving rent you won't be taxed.

Sri J. MOHAMED IMAM. I think you will have to make an exemption.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—As I said, the Select Committee considered this aspect. We came to the conclusion that it does not come under the Indian Income-tax Act. If for any reason it is subjected to double taxation, the Government under the power they have taken under that clause will exempt that income.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Again chapter II, clause 3, sub-clause (2). This clause is very confusing. It requires re-drafting and it has to be a little more clear. It deals with both commercial crops and non-commercial crops which are not included under the income.

“Where there is included in the total agricultural income of an assessee any income exempted from agricultural income-tax by or under the provisions of this Act, the agricultural income-tax payable by the assessee shall be an amount bearing to the total

amount of the agricultural income-tax which would have been payable on the total agricultural income had no part of it been exempted, the same proportion as the unexempted portion of the total agricultural income bears to the total agricultural income.”

I cannot clearly understand the implications of the meaning of this para. It is in what proportion or how are you going to deal with commercial and non-commercial crops? It requires a little more clear exposition. I may say that is not properly worded.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—In (c) “commercial crop” has been defined; therefore there cannot be any doubt.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I do not properly understand the meaning of this para clause (3), sub-clause (2). Again coming to exemptions, it is true the Select Committee has recommended that exemption from the payment of the tax may be given to all persons whose income is Rs. 4,200 or who own property to the extent of hundred acres. So I understand from this and it is quite clear that all those who are in possession and who are the owners of hundred acres, irrespective of the income, need not pay any income-tax and in the case of Hindu undivided family, it is double. The exemption is given up to 200 acres. I have sent an amendment regarding this. This concession will apply to those or it will benefit those who are governed by Hindu Joint Family, but there are others who are similarly situated, both economically and socially, who are not governed by Hindu Law but who are governed by personal law. So again how are those people to be treated in order to avoid discrimination? I will speak more when that amendment itself is taken up. Anyhow, the whole of this will have to be reconsidered and what action is to be taken regarding those families who are not governed by Hindu Joint Families. I think you will have to extend a similar concession to them also.

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

Classification of the crops into first class and second class, third class—there are eight classes here also. There may be some injustice by mis-classification. Cocoanut, mulberry and also coffee are classified under third class. While classifying these crops under various groups it is very necessary that the Government ascertains the price and cost of each crop, the yield per acre. I may say this has been done arbitrarily from information available. But they must get authenticated information regarding the yield per acre and the income every acre would fetch under every one of those crops. It is quite possible that a crop might have been over-valued and included, in which case it will be a great hardship. There is a general feeling that cocoanut ought not to have been included under third class. The representatives of the coffee plantations also say that if coffee is included under third class it will be a great injustice to them. What I would suggest is, before classifying, the Government should have a thorough knowledge of the return and the yield each crop would bring and the income from each acre. I personally feel that this Bill when put into effect, will result more in harassment and trouble to the ryots rather than bringing in more income to the Government. It will only result in the creation of another big department and swelling up the expenditure of the Government. With these observations I close my speech.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಬಸವನಗುಡಿ).—ಸ್ಯಾಬಿ, Agricultural Income-tax ಮನೂಬೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಲ್ಪಡಲು ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈ Agricultural Income-taxನ ಮೇಲೆ Tax ಹಾಕುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಾಗ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಆ ಚರ್ಚೆಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಆಗ ತಕ್ಕಂಥ ಮನೂಬೆಯಿಂದ ಯಾವರೀತಿಯಾದಂಥ ತೊಂದರೆಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸಲಹೆಗಳೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಈ Select Committeeಯವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ಬಹಳ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ Agricultural Income-tax ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊಸದು. ಇದು ಹೊಸ ದಾದಾಗ್ಯೂ ನಾವು ನೂತನವಾದಂಥ ಒಂದು ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನರ ವರ ಮಾನಗಳನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಕ್ರಮಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ತೆರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು. ಈ ತೆರಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ರೈತನು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವನ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಹಾಕುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಚೈತನ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಲಮಿಟನ್ನು 3,500 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದಂಥ Income-tax ಗೆ ಯಾವ limitನ್ನು ವಿಧಿಸಿದೆಯೋ ಅದರ limitಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸಬಾರದು, ಚೈತನ್ಯ ಇರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕ joint families 7 ಸಾವಿರ ಇದ್ದು ದನ್ನು 8,400 ರೂಪಾಯಿನ limitಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಬಹಳ ರಿಯಾಯಿತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ನಾವು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ಈ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಲ್ಲದೆ Section 63ರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ರೆಬ್ಬುವನ್ನು ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದವರಿಗೆ ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೂಡ ಈ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಉದಾರವಾದಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಮನೂಬೆಯು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೈಸೂರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಮ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಚಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಚಲಾಯಿಸತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಹಿಂಸೆಯಾಗದಂತೆ ಇದನ್ನು ಅಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, general income-tax ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾವಣೆ ಆಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ Assesseeಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾದಂಥ ಹಿಂಸೆಗಳು ಆಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಈ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ Incometax Commissionerರವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ Chamber of Commerce ಮತ್ತು ಇತರ ವರ್ತಕರು ತಿಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಸಂಘಗಳು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಹೊಸದು,

ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಐದನೆ ಕಲಮು ಇದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಕಲಮು. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು Assessorsಗಳಿಗೆ ಹಿತವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಲಮನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉದಾರತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ನೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮೊದಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು, ಅದನ್ನು ಈಗ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾದುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೂವಿನ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಹಾಕಿದರಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೂರಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೆಂಗಸರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಸಾಮಾನಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾದ ವಿಷಯ. ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಬೀಜ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ, ಮುರಿ, ಹೆಪ್ಪರ್, ಎಳ್ಳು, ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ; ಅದರ ಹಣೆಸಹಣೆ ನಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಹುಳಿ, ಉಪ್ಪು, ಕಾರ, ತಿನುವ ತರೀರ ನಮ್ಮದು. Chillies ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ಪ್ರಜಾ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಉಪ್ಪಿನ ವೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಣೆಸಹಣೆ ನಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಳಿ, ಉಪ್ಪು, ಕಾರ, ಕಡಿಮೆ ತಿನುವು ಹುದು. ಈಗ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ತಾಮಸಗುಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಳಿ, ಉಪ್ಪು, ಕಾರದಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ ಆಗಬಹುದು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಾದರೆ, ರಜೋಗುಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹುಳಿಯಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಅವರು ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ, ಸ್ವಾಮಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮನೋದ ತಿರುಪಡಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉದಾರತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಇದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಇಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರೈತರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ರೈತರ ಕೂಡ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮಂತಹ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರು ಬಿಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪುನಃ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಉಳಿಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಇದೆ. ತಾವು ಆ ಆಶೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ. ರೈತರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಇಡಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಲೆಕ್ಕ ಇಡಬೇಕು. ಪೂರ್ವಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಧುನಿಕರು ಲೆಕ್ಕ ಇಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಕಾನೂ ಆರು

ಕಾನೂ ನಹ ಪೂರ್ವಕರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಜೀವನವನ್ನು ಒಂದು ಲೆಖ್ಯಾಚಾರವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಹೇಳಬಹುದು? ಲೆಕ್ಕ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ Agricultural Income-tax ಆಫೀಸರು ಬಂದು ಇಷ್ಟು ಆದಾಯವಿದೆ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕನೋಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದು ಮೃಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಲೆಕ್ಕ ಇಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ, ನಮೂನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬಹುದೋ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬಹುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು.

1-30 P.M.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು, ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಜನರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು.

ಅದರಲ್ಲಿ, ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೊಂದು ಸಲಹೆಯಿದೆ. ಹಾಲ ಕೆಲವು Non-official ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಕೆಲವು ಫಾರಮುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಫಾರಮುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಶ್ರೀ ಕರಿಗೌಡರು, ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡರಂಥವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥ ಫಾರಮುಗಳಿದ್ದರೆ ರೈತರು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋದ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಸಭೆಯವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿರುವ ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ 100 ಜನರಲ್ಲಿ 25 ಜನರೂ ಜಮೀನ್ದಾರರಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದರಲ್ಲೂ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರು, ಜಮೀನಿನ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಆರಿ ತಿರುವವರು 25 ಜನರೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮರಾ ಮತ್ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಕಷ್ಟ ಅದೇ. ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಾವು ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಸಹಕಾರಿ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೆ, ಜಮೀನ್ದಾರರು, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಯಾರಮೇಲಾದರೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಕೈಎತ್ತಿತ್ತಾರೆ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ. — ಒಿಗೆ 75 ಜನ ಜಮೀನ್ದಾರಿರುವವರೇ ಇಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಹಳ್ಳಿ ಗಲ ಎಂದು ಯಾವ ಯಾವ ಯಾವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಿ. ಕಂದಾಯಗಳನ್ನೇನೋ ಕೂಡಬೇಕು ನಿಜ. ಕೂಡಕೂಡದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೇನೂ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದು ಸಲ ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೂ ಕರೆ, ಕಟ್ಟಿ, ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ರೈತರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯ ನವರಿಗೆ ಬಹಳ ಜಮೀನ್ದಾರವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.)

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ರಾಗಿಮು ಗಿಡವೇ ಮರವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ತಿಳಿಯದ ಜನರೂ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಹೈರಿನ ಜಮೀನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 10 ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅನುಭವ ಕಡಮೆ. ಅನೇಕ ಜನ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯನ್ನೇ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಇದಾಗದು. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಯನ್ನು ಕನ್ನೂರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆ ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 30 ಮಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಣಕ್ಕೆ 1½ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 2 ರೂಪಾಯಿನವರೆಗೆ ಅದರ ದರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿ ಬಂತು. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಬಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರಕಾರ ಕಮಿಷಿಯವರೂ ಕೂಡ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಎರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕದ್ದು. ಅಂಥದಲ್ಲ ಈರುಳ್ಳಿಯನ್ನು 4 ನೆಯ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯನ್ನು 6 ನೆಯ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ 4,200 ರೂಪಾಯಿ ಗಳವರೆಗೂ ಬಿಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಕರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕು. ಕಬ್ಬಿಗೆ 20 ಎಕರೆಗಳವರೆಗೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲ ಪ್ಯಾಂಚ್ಯದ ವಿಚಾರ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಪ್ಯಾಂಚ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಯುವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Sir, There seems to be one mistake with regard to garlic. Sir, the onions and garlic were put in the 4th class. But unfortunately they have been separated now. Onions are put in the 4th class and garlic is put in the 6th class. Hence this difference. Otherwise there would not have been any difference at all. The Hon'ble the Chief Minister knows as the Chairman of the Select Committee that onions and garlic were put together. I do not know why they are now separated. Perhaps it must be a mistake. Sri Chandrasekharaiya is right in saying that this comes under the same thing as onions, Sir. If it is wrong, it is not too late to correct.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅಗಬಹುದು; ಎರಡನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸೋಣ.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.—ಕಬ್ಬಿಗೆ 20 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಬ್ಬನ್ನು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 3,000 ಜೀಜಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕಬ್ಬಿಗೆ

ಮೂರು ಅಡಿಗೆ ಬೆಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮಾರು 30 ಮಣ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಧಾರಣೆಯಂತೆ 1½-2 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ವಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 90-100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಗಾಣದವರಿಗೆ ½ ಪಾಲಿನಷ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈಗ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಗಾಣ ಆಡುವವರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಹಣ ವಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕರು ಕಬ್ಬಿನ ಗಡೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆತ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡು ಎಂದರೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟಾನು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಒರ್ಡ್ ಹುಟ್ಟದೆ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.—ಅದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಬಿರುತ್ತದೆ. ದುಶ್ಚಾನುಭೋಗರು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇಕೆ; ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಕಾಫದ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪರ್ಚೇಸ್ ಶಾನುಭೋಗರುಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕು, ಏರ್ಡ್ ಪಟ್ಟಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಕಿರುಕುಳ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾರಂತೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಿರುಕುಳ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ರೈತರು ಯಾವ ರೀತಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ರೈತರನ್ನು ಇಂಥ ಕಿರುಕುಳಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು; ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳ ನೈಲ್ಡ್ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ಅವರೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು...

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಮಾಡಿದ offerನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ, ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ತಂಟೆಗೆ ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.—ಅದೇಕೆ, ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡಿ ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಅವರ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಮಳೆ, ಜಿಣಿಗಳ ಕಾಟದ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಫಿ ಬೀಜ ಆರಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕವಿಡಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಯಾವ ರೀತಿ ವನೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಷಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರ್ಚೇಸ್ ಶಾನುಭೋಗರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಮಾರ್ಪೆ ಆದ ಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ, ಮೊದಲನೆ ವರ್ಷ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನು ಬಹುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಇನ್ನೂ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಳಿದರೆ, ಕರೆ, ಕಚ್ಚಿ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬಿಡು ಮೇಲೆ ಆಯಿತು.

ಏನೇ ಆಗಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈಗಲೂ ಕಾಫಿ ತೋಟದವರ ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪಿ ನೋಡಿ. ಅನೇಕ ಜನ ಕಾಫಿ ತೋಟ

ವವರು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲವಂದಿಗರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರೇನೋ ಶ್ರೀಮಂತರಿರಬಹುದು. ಎರಡು ಸಾವಿರ ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವ ತೆರಿಗೆಯೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನುಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಅದೇ 20 ಮಣ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವನಿಗೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟ! ಯಾವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬರುವ ಜಮೀನ್ದಾರರಲ್ಲಿರೂ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲವರನ್ನು ದನ್ನು ಭಾವಿಸಿದರೋ ಆಗ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ವರಮಾನವುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆಯೂ ಹಾಕಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕ್.—ಅಹಾರ ವಾನದ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ.

Mr. SPEAKER.—Just I want to bring to the notice of the Hon'ble Member that the procedure adopted should be strictly adhered to. The Hon'ble Member can reply to the points later on. Without the permission of the Speaker no members should intervene and reply.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—With your permission I intervened, Sir. Because I was a member of the Select Committee, therefore, with your permission I wanted to tell him.

Mr. SPEAKER.—I have no objection, but you can reply to his speech separately.

ಶ್ರೀ ಪ್ರೊ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.—ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಕೆಯಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು points ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಿಧಾನ ಬಹಳ ಕಳವಳಕ್ಕೆಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ತಾವು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟೇಶ್ವೇ ನಾನು ತಮಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಬಂದು ತಮಗೆ ಅಹವಾಲು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸ ಹೋದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಂದ ಬರುವಂಥ ಅಹವಾಲುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇದ್ದಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಿರುಕುಳವುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಇಮ್ಮಡಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಿರುಕುಳ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ 20 ಎಕರೆಗಳ ಒಳಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ತೆರಿಗೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಲ್ಲೇನೋ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ತೋರಿಸಿ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ನಿರೂಪಿಸಿ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳೊಳಗಿರುವ ರೈತರುಗಳು ಯಾರಾದರೂ ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳವುಂಟಾಗದಂತೆ, ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಮೊದಲೆ ಕೇಳಿದಂತೆ, ಪ್ರತಿ

ಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಯಾರಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಟೀಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರು ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವೃಥಾ ಲಾಯರುಗಳನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೋರ್ಟು ಕಚೇರಿಗೆ ತಿರುಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲಾಯರುಗಳಿಗೆ ಚೆನಾಗಿ ಕಾಫಿ, ದೋಸೆ, ಇವನಿಗೆ ಒಣರೊಟ್ಟಿ; ಅವರಿಗೆ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ; ಇವನಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿ ಬುತ್ತಿ. ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇದ್ದಾಗ ಈ ಫುಡ್ ಕೇನುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವೋ ಈಗಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ರೊಟ್ಟಿ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಮೂರು ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯೆ ಈ ಪುಣ್ಯ ಲಾಯರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕಾದರೆ ಈ ದಿವಸ ರೈತನ ಆನಕ್ಷರಸ್ಥ. ಹೀಗಾಗಿ ರೈತ ರೊಟ್ಟಿ ಬುತ್ತಿ ತಿಂದರೆ ಈ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೂ ನಾಳೆ ರೈತನಿಗಂತೂ ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಲ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದರೂ, ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ತಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಆಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ರೈತಾಪಿವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನನಗಂತೂ ಆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ದೋಚನೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಗಲೂ-ರಾತ್ರಿ ಎಡಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಂತಹ ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಕಾಟ ಹೇಗಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು ನಾವು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗುವಾಗ ನಮಗಂತೂ ತುಂಬ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಂಥ ವಾಗ್ದಾನಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದೀರೆಂದು ಹಂಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಅವರಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಮೇಲೆ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲಕ್ಕಾಣಿ ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಐದೂವರಾಣಿವರಗೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಡಕೆ, ತೆಂಗು, ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರೇನು ನಿಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದಾರೆ! ಅಥವಾ ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಏನು ಅಂಥ ಪಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಮೂರು ಲಕ್ಷವೇ ಬರಲಿ ಅಥವಾ ಮೂರು ಸಾವಿರವೇ ಬರಲಿ, ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರಬೇಕೇನು! ತಾವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ

(ಶ್ರೀ ಪ್ರೊ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.)
ಯಿಲ್ಲ ಈ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಈ ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು ಇತ್ಯಾದಿ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಸಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೇ ಅದರ ಅವರು ಹೊರಗಡೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಾಲಮಾಡಿ ದುಡ್ಡು ತಂದು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೇಕುನಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಈ ವರ್ಷವೇ ಈ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳೂ, ಅಕ್ರಮಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಏಕೆಂದು ತಾವು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ರೈತಾಪಿ ಬಗೆಗಿನ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡವೇ? ಈಗ ತಾವು ಏನೊಂದು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಮನೂಬೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲ ದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ: ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಮಿಟಿಯಿರ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಈ ದಿವಸ ಎರಡು ಪಾರ್ಟಿಗಳಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಾಮ ದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂದರೆ ಪಟೇಲ್, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು ಈ ಪಾರ್ಟಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಯಾರು ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಬೆಳೆಯುವಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂದೂ, ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಬೆಳೆಯುವ ಯಾರು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರೆಲ್ಲಾ ಬೇರೊಂದು ಬೆಳೆಯುವಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂದೂ ಬರೆ ದಿದ್ದಂಥಾ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಅನೇಕವೇಳೆ ನಾನೇ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ; ಅವರಿಗೆ ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಸಿಯೂ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವಿತರಣೆ. ಈ ದಿವಸವೂ ಸಹ ಗ್ರಾಮ ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪಟೇಲ್, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಈ ಪಟೇಲ್, ಶ್ಯಾನು ಭೋಗರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಮೇಲೆ ಆ ಶೇಕೆದಾರರು ಬೇರೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂರು ಜನರಿಗೂ ರೈತರನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆ ಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಇರಲಿ; ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸುವೇತಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೈಹಾಕುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಜನರು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಮನೆ ಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆಲಸಮವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಆ ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿಗಳಿದ್ದಾಗಲೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಜನ ರೈತರು ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಪಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ 4-5 ಸಾವಿರದವರೆಗೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಆಗ ಒದಗಿದ್ದವು. ಅನೇಕ ಹೇಮಾಹೇಮಿ ಲಾಯರುಗಳೇ ಆ ಕ್ಲೇಸು ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಚಿನ್ನೇನಿ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಬೇರೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರೂ ಕಳ್ಳ ಲೆಕ್ಕವನ್ನಿಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾವು ಅತ್ತಕಡೆ ಚಿನ್ನೇನಿ ಆಕ್ಟ್ ಇತ್ತಕಡೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇತರಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಎರಡನ್ನೂ

ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ರೈತರ ಬಾಳು ಪೂರೈಸಿತು. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ರಷ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು ವುದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕ ವರಿದ್ದರೆ ಶೇಕಡ 10 ಇರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಡಳಿತ ಅಂಥವರಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಇನ್ನೂ ಸುಗಮ ವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅವರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಗೆ ಕೂಡ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ದೇಶೋದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾವೀದಿವಸ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ದೇಶವು ಉಸುಪ್ಪಾ ಎಂದು ಅಂದರೆ ನಾವು ತಿನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಅನ್ನ ಖಂಡಿತ ಮೈಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನನ್ನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಭಾರ ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಭಾರ ಆ ಪಟೇಲ್-ಶ್ಯಾನು ಭೋಗರು ಮತ್ತು ಶೇಕದಾರರ ಕೈಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇತರಂ ಯಾರಿಗೆ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಳಗೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅಂಥ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಒಂದು ನೋಟೀಸ್ ಕೂಡ ಹೋಗಬಾರದು, ಏನಾದರೂ ಹಾಗೆ ಒಂದು ನೋಟೀಸ್ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ರಾತ್ರಿ ಮೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಆಳುತ್ತಿ ರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು 'ತಾವೆ ಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು-ಇಂದ್ರ-ಚಂದ್ರ, ಇವರಿಗೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬ ಕೂಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ; ಅದಕ್ಕೇ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡು ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಏನೊಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿ ರುವಂಥ, ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಗಳೂ, ಬಾವಿಗಳೂ, ರಸ್ತೆಗಳೂ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ರೈತನಿಗೂ ಕಿರುಕುಳ ಬರಬಾರದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೌರವವಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರಬೇಕು. ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟಗಳೇನೆಂಬ ದನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲರು. ಈ ದಿವಸ ಆ ರೈತನ ಕ್ಷೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಇರ ತಕ್ಕಂಥ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಈ ಮಾನ್ಯ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆರೋಚನೆಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳೇನೆಂಬುದು, ಪಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಈ ತೆರಿಗೆ ಮನೂಬೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆವೆಂದರೆ ನಾಳೆ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ದಿನಸಿಯಮೇಲೂ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಮೊದಲು ಗೊಂಡು ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ತಾವು ಈ ಕಾನೂ ನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರ:ವಂತೆ ಆ ಚಿನ್ನೇನಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಈಗಂತೂ ಯಾವ ಗೂಢದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ತಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು

ನಮ್ಮ ರಾಜಪ್ರಮುಖರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ದೇಶದ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಭಿಕ್ಷ ನೆಲಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೇವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೇಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವಂಥ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅದು ನಡೆಸಲ. ಅದರ ಬರ್ಚುವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ನಾವು ಭಾಗಿಗಳಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ನೋಡ ಬಾರದು. ಈ ವಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏಲಕ್ಕಿ, ಕಾಫಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ತೋಟಗಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಣಿವೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದೆ. ಆ ತೋಟಗಾರರ ಕಷ್ಟ ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಹಾವಿನ ಕಾಟ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ನಾಗರಹಾವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಿದಿನಾಗರ ಎಂದು ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು ಬೇರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟಗಾರರ ತೊಂದರೆ ಏನೆಂಬುದು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಗಳು ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕ ತೋಟಗಾರರಿಗೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರಿಗೂ ಈ ಅಡಕ ತೋಟ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಅಡಕ ವರಮಾನವೆಷ್ಟು ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಆ ಅಡಕ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಡಕ ರೇಖೆಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚುವಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಈ ತೋಟಗಾರರ ಬಂಡವಾಳ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅಡಕ ತೋಟ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತೋಟ ಬೆಳೆಸಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಕಾಲ ವ್ಯಥೆ ಪಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿವಸ ತಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಗಲೂ-ರಾತ್ರಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯತಕ್ಕಂಥ ಮರನಾಡಿದೆ; ಅಂಥ ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೈದಾನಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಕಾನೂನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಧರ್ಮವೂ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ಕಾಫಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಹುದಾದಂಥ ಮಾಗ್ಗಿಮಂ ತೆರಿಗೆ ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಆಣೆಗಳಿಗೂ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನು ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಲಕ್ಕಿಗೆ ಈಗ ಹಾಕಿರುವ ತೆರಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಪರೀತವಾಯಿತು. ಈ ವಿವಸ ಮಣ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 250-300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಧಾರಣೆಯಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಬೆಳೆ ಎಂಥಾದ್ದು ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಮುನ್ನ ಆ ಮರನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಷಯ. ಈ ಮರನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದಂಥ ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಹೇವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ

ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಈ ನಮ್ಮ ಮರನಾಡಿನವರ ಕಷ್ಟವೆಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೂ ಸಹ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣ ದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿವಸ ಆ ಮರನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ವರಮಾನವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಒಂದು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡ ಹೋಗಬಾರದು; ಹಾಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

2 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ (ಬೇಲೂರು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಂಥ ಮನೂವೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಈ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಹಳ ಆದಾಯ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಬೆಳೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿವಸ ಹೀಗೆ ಅಧಿಕ ಆದಾಯ ಬರುವಂಥ ಬೆಳೆಗಾರರು ತಮಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎನ್ನುತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಿಂದ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಂಬ ತಕ್ಕಂಥ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ರತಕ್ಕಂಥವರಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರಿಂದ ಹೀಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ತರಹ ತೊಂದರೆಗೂ ಅವಕಾಶಕೊಡದಂತೆ, ತೊಂದರೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗದೆ ಅಂಥಾದಕ್ಕೆ Remission ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ದರ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 40 ಮಣದಿಂದ 50 ಮಣದವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ತೋಟಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇರಳವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದರೂ ಕೂಡ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು Agriculture Income-tax ನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಕ್ಕಿಂತ ಮೂರರಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳು ಇವೆ. ಕಾಫಿ ತೋಟದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇವೊತ್ತು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾವು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ 150 ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. 150 ರಿಂದ 200 ಎಕರೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆರು ರೂಪಾಯಿ ಯಂತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 500 ಎಕರೆ ಇರುವವರು ತಕ್ಕಣ ಆರು ರೂಪಾಯಿನಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 750 ಎಕರೆ ಇರುವವರು 14 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 1,250 ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 24 ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 5,000

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.)
ಎಕರಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವವರು 36 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ . . .

Sri K. HANUMANTHAIYA.—What you say refers only to compounding. ಲೆಖ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಅದಾಯ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದರೆ ಒಂದುಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕಾಸೂ Income-tax ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾಫೀಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್, ಟೀ ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಒಂದುಪೇಳೆ ಲೆಖ್ತು ತೋರಿಸಿ Income-tax ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಲೆಖ್ತುವನ್ನು ತೋರಿಸಿಮೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲೆಖ್ತು ಇದ್ದದೆ compounding ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ರೇಟ್ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಲೆಖ್ತು ವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಲೆಖ್ತು ತೋರಿಸದೆ Income-tax ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೆಖ್ತು ವಿದದೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಲೆಖ್ತು ವನ್ನು ಇಟ್ಟೇ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಲೆಖ್ತು ವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಾಯ ಬಾರದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. Therefore you are representing only one side of the picture and that too in a contingency of accounts not being kept.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು, ದೊಡ್ಡ Planters Income-tax ಕೊಡುವವರು ಲೆಖ್ತು ಇಟ್ಟೇ ಇಡುತ್ತಾರೆ, ಲೆಖ್ತು ಇದ್ದದೆ ಇದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ರೇಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಲೆಖ್ತು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಸ್ಲಾಮಿ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—A person who roughly maintains accounts will not certainly go in for this flat rate of composition. He will certainly take advantage of the provision. The general rule is—he must produce accounts. Only in cases where accounts are not maintained, this will come into operation.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಲೆಖ್ತು ಹೇಗೆ ಇಡುವುದೆಂದು Income-tax ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. Sales-Tax ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಲೆಖ್ತು ಇಡುವುದು ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—As the Hon'ble Member knows income-tax and sales-tax and other taxes have come to stay. It is not as though Agricultural Income-tax has opened a fresh avenue of trouble.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈಗ Income-tax ಮತ್ತು Sales-Tax ಕೊಡುವವರು ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ಸುಪ್ತರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದ

ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಕಷ್ಟಸುಖ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ತರಹ ಲೆಖ್ತು ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಔಷಧಿ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಇರಬಹುದು ಎಂದು Sales-Tax ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಖ್ತು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯಾರು ಉತ್ತರ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು? ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾಂಟರ್‌ಗಳ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ನೀವು ಲೆಖ್ತು ತಪ್ಪುಬರೆದಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಆದು ಸರಿಯೆಂದು ವಾದಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ನಾವು ವಾದಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪದೇ ಇದ್ದಾಗ Deputy Commissionerಗೆ Appeal provide ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. Revenue Boardಗೂ Appeal ಇದೆ. These are well-known methods of redress and they are provided in the Bill.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈಗ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡಿಸೋಣವಾಯಿತು. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡದೆ ಬೆಳೆ ಹೊದಕಲಬಲ್ಲ remission ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬೆಳೆ ಹೊದಗಿದೆಯೆಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—Income-tax ವಸೂಲುಮಾಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಅಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಶ್ರಾನ್ಯುಭೋಗರು ಪಹಣಿಲೆಖ್ತು ಬರೆದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅದರಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಪಹಣಿಲೆಖ್ತು ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ Assessee ರೈತರು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಆಯಿತು, ಇಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬಂತು ಎಂದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅವರು ಕೊಡುವುದೇ ಆಧಾರ. ತಪ್ಪು ಸರಿ ಇದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಲೆಖ್ತು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಬೋರಣ್ಣಗೌಡ.—ಈಗ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ಯುವವರು ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಮೊದಲು ಇಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳೆ ಆಗಿ Pick ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅವರು ಇಷ್ಟೇ pick ಮಾಡಿದವು, ಇಷ್ಟೇ ಬೆಳೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಲೆಖ್ತು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು Depotಗೆ surrender ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಏನೇನೋ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಹೇಗೋ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಲೆಖ್ತು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹ ಇರಕೂಡದು. ಕಾನೂನಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಬಾಧ್ಯರು ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಲೆಖ್ತು ಇಟ್ಟು ಬೆಳೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಆಗ ನಮಗೆ ಕಡಿಮೆ ಅದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ

2,000 ಮಣ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವರು Crop estimate 1,500 ಮಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ; ಎಂದೂ Coffee Planters ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ಇಷ್ಟಾಯಿತು ಎಂದು correct ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯೂ ಮೋಸವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಏಲಕ್ಕಿ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆ ಏನು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಪರೇಲ್ ಆಟ ಆಡಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಪರೇಲ್ ಆಟ ಆಡಿದ ಬಾರದ್ದು, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ Income-tax ಕೊಡಲು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ.—ಮಳೆಬಂದ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬಂತು ಎಂದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ರೇವತಿ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ, ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ಮೂರು ಮಳೆ ಬಾರದೇಹೋದರೆ, ಅಲ್ಲಗೆ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆ ಹೋಯಿತು. ಮಳೆಯನ್ನೇ ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಜಪಮಾಡುವ ಪ್ರಾಂಟರ್ಸ್ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಾವು ನೋಡಬೇಕು. ನನಗೆ ಕಂಡಹಾಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಗೆ ಯಾವ ದರದಂತೆ ಹಾಕಿ ದ್ವಾರೋ ಆ ದರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತ ವಲ್ಲವೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಏಲಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಪಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಏಲಕ್ಕಿ ಸರ್ಕಲೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಂದು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ Agriculture Income-tax ಕೊಡುವವರು ಇಲ್ಲಗೆ ತಂದು ಮಾರು ತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏಲಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ನಾವು ಅನುಸರಿಸೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲರುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರು, ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಯಾವರೀತಿ Agricultural Income-taxನ್ನು ಹಾಕಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷೋಭೆ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿ ನಿಧಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತೊಂದರೆಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗುತ್ತವೆ. ಆದಕಾರಣ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಯನ್ನು 3ನೇ ದರ್ಜೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸು ತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ (ಅರಸೀಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, Agricultural Income-tax ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಭೆ ಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಇದು ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆ ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ 3,500 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ exemption ಇರ ಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೆ. ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೋಡಿಕ್ಕರಿಸಿ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೆರಡು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. Coconut ಸಂಬಂಧವಾಗಿ 25 ಎಕರೆಯನ್ನು exempt ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಖಂಡಿತ ಸಾಲದು. ರೆಬ್ಬಾಚಾರ

ಹಾಕುವಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಧಾರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಧಾರಣೆಯನ್ನು ರೆಬ್ಬಾಚಾರ ಹಾಕಿ ಇವತ್ತಿನ ಧಾರ ಣೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ತಪ್ಪು ರೆಬ್ಬಾಚಾರ ಹಾಕಿ ಖರ್ಚುಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ 66ನೇ sub-clause (a)ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದಾದಂತಹ Amend-ment ಸಹ ಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ :

“ 64- (a) in respect of perennial crops, the extent of land contain- ing only plants or trees which have not reached the age of yielding crop shall, for purposes of composition of agricultural income-tax be excluded from the total extent of land of any person.”

ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೆಬ್ಬಾಚಾರ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತೆಂಗಿನಮರದ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ 40 ಫಲ ಬಿಡತಕ್ಕ ಮರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳು ವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಎಕರೆ ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕನ್ನಾ ತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ 10-15 ಮರಗಳಿ ದ್ದರೂ ಅದನ್ನು 40 ಮರಗಳು ಇರುವ ಎಕರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Prescribed rules ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ 40 ಗಿಡ ಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಎಕರೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎಂದು ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೆಂಗಿನ ಮರವಿರಲಿ, ಹತ್ತು ತೆಂಗಿನಮರವಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಎಕರೆ ತೆಂಗಿನಮರವೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವು ದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ.—ಅದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ 1,200 ತೆಂಗಿನಗಿಡ ಇದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. 1,200 ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ 30 ಎಕರೆ ಜಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 30 ಎಕರೆಗೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ತೆಂಗಿನ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂಚೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 1,200 ಸಸಿಗಳನ್ನೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ರೆಕ್ಕಕ್ಕೆನೋ 30 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಸಸಿಗಳಿರುವುದು (ಫಲಕೊಡದೇ ಇರತಕ್ಕವು) 200 ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಈ ಫಲ ಕೊಡದೇ ಇರುವ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿನ ತೋಟದ 1,200 ಗಿಡದಲ್ಲಿ ವಜಾ ಮಾಡಬೇ ಹೋದರೆ ಎಕರೆಗೆ 40 ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳಂತೆ ರೆಬ್ಬಾ ಚಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು 25 ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ Exemption ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ.)

40 × 5 = 200 ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳು ಅಥವಾ 5 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ವಜಾಮಾಡಿದರೆ—ಅವನು Assessmentಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು Exemption ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ Exemption ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಅಥವಾ ಅವನೂ Compoundingಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕೋದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕ್.—ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಿ ದ್ದರೂ ಫಲಬಿಡದೆ ಇದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಅಂಶವನ್ನು (a) ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಹೇಳಿದೆ:

(a) in respect of perennial crops, the extent of land containing only plants or trees which have not reached the age of yielding crop shall, for purposes of composition of agricultural income-tax, be excluded from the total extent of land of any person ;”

Even if it is hundred acres and if it does not yield, it is excluded. Therefore his contention is not correct.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ತಮ್ಮ ಅನುಮಾನ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಈ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತೆಂಗಿನಮರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 40 ಫಲ ಬಿಡತಕ್ಕ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ವನ್ನು ಒಂದು ಎಕರೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂದಮೇಲೆ, ಫಲ ಬಿಡಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, 40 ಗಿಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಕರೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ನಾನು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ.—ಆ ಮೇಲೆ, ಮೂರ ನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, Lumpsum rates of composition of agricultural income-tax ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ದರಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. Part I ನಲ್ಲಿ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ Exemption ಕೊಟ್ಟು, ಅದರ ಮೇಲೆ ವರ ಮಾನ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡದೆ ಬಾಕಿ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ Part III ನಲ್ಲಾದರೆ, Part I ನಲ್ಲಿನಂತೆ, ಮೊದಲನೆಯ groupಗೆ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. Part III ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಗ್ರೂಪಿಗೆ 1-0-0 ರೂಪಾಯಿನೂ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ Part III ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ Basic Ex-emptionನನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, Part I ನಲ್ಲಿ “On the first 1,500 of the total agricultural income, on the next 3,500 of the total agricultural income” ಎಂದು ಹಾಕಿದೆ. Part IIIನಲ್ಲಾದರೂ, “not exceeding 150 acres, exceeding 150

acres but not exceeding 250 acres.” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮೊದಲ ನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿನಂತೆ “on the first, on the next” ಈ ರೀತಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದಾದಮೇಲೆ, ಇನ್ನೊಂದು ನೂಚನೆಯನ್ನು ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದಿದೆ. ಈ ಮನೂಬೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಕೂಲವನ್ನರಗಿಸುವವರು, ಶ್ರೀಮಂತರು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾ ದ್ದೇನೋ ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ, ತೆರಿಗೆ ಭಾರ ಬೀಳುವಾಗ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಬಲ್ಲನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುವಾಗ ಅನೇಕ ಜನ income-tax ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲದಿರುವ ವರಿಗೂ ಸಹ ತೊಂದರೆಯುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂಭವ ವಿದೆ. ಇದರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ರೈತರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಲೆಕ್ಕವಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ಅಜ್ಞಾನಿ ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗದಂತೆ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಲಿ, ಯಾರಿಗೆ income-tax ಬೀಳಬಾ ರದೋ ಅಂಥ ರೈತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಣ ದಿಂದಲೂ ನೋಟೀಸ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೀಡು ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರಿ ಯನ್ನು ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷಿಯ ವರದಿ ಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಪೆರಿಯಾಪಟ್ಟಣ).— ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಯೆಂದರೆ, 40 ಕಾಯಿಬಿಡುವ ಮರಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಪರಿ ಗಣಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ 60 ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವೆಲ್ಲಾ ಫಲಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ದೂರ ದೂರ ಹಾಕಿ 30 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕತಕ್ಕಷ್ಟನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರವೇ ಹಾಕಿ 20 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲೇ ಹಾಕಿದ್ದರೆ, ಈ ರೀತಿ ಮರದಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ವಿಧಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಆ ರೀತಿ ಅನುಮಾನ ಪುಂಚಾದಾಗ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ತೆಂಗಿನ ಗಿಡ ಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎಕರೆಗೆ 40 ಗಿಡಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿದರೆ ಫಲ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡಿಮೆ ಹಾಕಿದರೆ ನಷ್ಟ ವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I assure the House that whenever there is doubt, the construction will be in favour of the assessee.

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ-ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ವರದಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸು ತ್ತೇನೆ. ಇದರಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟು, 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ

ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಲೆಕ್ಕವಿಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಂಟೀಷನ್ ಮುಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಬಹುದೋ ಅವರು ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಬೇರೆಯವರು ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಗಾಡಿಗೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳಿರಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಒಂದು ಗಾಡಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಇರಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವರೀತಿ ಲೆಕ್ಕವಿಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಅದರಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಬೆಳಗಳಿವೆ, ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದುವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ದಿವಸ ಒಂದೊಂದು ಬೆಲೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸಕ್ಕೂ ಸೇಕಡ 50 ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಇಂಥದೇ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿದನೆಂದು ಸಾಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಜೊತೆಗೆ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ನೆಟ್ಟ ದಿವಸ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆಯಿಂದರೂ ಪೂರ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲೇನೋ ಕಿಮಿಕೀಟಗಳು ಅಥವಾ ರೋಗಗಳು ತಗಲಿ ಪೈರು ನಷ್ಟವಾದಾಗ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲೇನಾಯಿತು! ರೈತರುಗಳನ್ನಿರ್ದರೂ compound ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ compound ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಆದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಾರದ ಬೆಳೆಗಳು, ದಡ್ಡಿನ ಬೆಳೆಗಳು ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬತ್ತ ಆಕಾರದ ಬೆಳೆಯಂತೆ; ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಯಾದರೆ ರೊಕ್ಕದ ಬೆಳೆಯಂತೆ! ಅಂದರೆ, ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೆಂತಲೇ? ನೂರಾರು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ನಾಲೆಯ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನಿರುವವರಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಬರುತ್ತಿದೆ. ಜಮೀನುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಲೆ ಸಹ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪರಮಾವಧಿ ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಇರಬಹುದೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡ

ಲಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಜಮೀನು ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಆಗ್ಗೆ ಸಾಕಿರ ಎಕರೆ, ಎರಡುಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿರುವಂಥವರು ಇರುವುದೇ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ.—ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಐದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಹಾಕುವವನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅವನು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ ಮಾಡುವವರಿಗೂ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೀವು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಿರುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅನೇಕ ರೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಪ್ಪುನೇರಳೆ ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಪ್ಪುನೇರಳೆಯ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಿದ್ದವರು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಇದ್ದರು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವರೂ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ.—ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಇದರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕಷ್ಟ ದಶೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದ್ದ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವ ರೇಷ್ಮೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಿ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ದಯಪಾಲಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಕಡಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಇಳಿಮುಖವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ವಿಷಯ, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಳೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಹಿಪ್ಪುನೇರಳೆಯನ್ನು 3ನೆಯ ತರಗತಿಗೂ, ನಿರಾವರಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಹಿಪ್ಪುನೇರಳೆಯನ್ನು 6ನೆಯ ತರಗತಿಗೂ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ಪೌಂಡ್ ಬೆಳೆಯ ಬೇಕಾದರೆ Rainfed ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರಾವರೀ ಅನುಕೂಲತೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹುಶಃ ಗಮನಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, 100 ಮಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನಗಳಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಿರುವಾಗ ಅವರು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯೇ! ಅವರುಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೋಡಬೇಕೇ, ಅಥವಾ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಂದಿತೆಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೇ? ಅದರಿಂದ ಇಂಥ ತೆರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ.)

ಗಳನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ರಚನೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

2-30 P. M.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಮನೋದೇಗೂ ಮತ್ತು ಆ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಆ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಹಿಮ್ಮೆಳವೆ ಎಷ್ಟು ರವರೆಗಿರಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರಷ್ಟು ಪರಮಾವಧಿ ಜಮೀನು ಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ ಚಾರ್ಜ್ ಇಂಕ್ವೆಸ್ಟಾಕ್ಸ್ ಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಎರಡು ರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಈ ಮನೋದೇಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿಪಡಿ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಯಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾವ ರಾಜನಗರ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮನೋದೇಯು ಸಲಹೆ ನಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟರಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಒಂದು ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಚಾರ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡದೆ, ಒಂದು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರಿ ಈ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಜೀವನಾಡಿಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಒಂದು ನೂಕುವಾದಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನದ ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು ತಾವೇ ಏಕೆ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್ ಮೆಂಟನ್ನು ತರಬಾರದೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ತಂದರೆ ಅದು ಬೇಗ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬಹುದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಪಾರ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದೊಡ್ಡ ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದೂ ನಾನೇ ತಿಮ್ಮ ಪಡಿತರತಕ್ಕದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದೂ ತೀರಾ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಸ್ಕೇಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ರೇಷ್ಮೆಗೂಡಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ, ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುವಿಗೆ ಆಹಾರವಾದ ಉಪನೇರಳೆ ಬೆಳೆಯಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೊರಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮುಖ್ಯ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಅಂದರೆ ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬಂದಿದ್ದು. ಎರಡನೆಯ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದು.

ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ಜನರ ಜೀವನದ ಮುಟ್ಟುವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ದಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಈ ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೌಂಡ್ ಒಂದಕ್ಕೆ 35 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆ ಧಾರಣೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಇಳಿ ಮುಖವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಯಿತು. ರೇಷ್ಮೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನೇ ಕಾಣಿರುವಾಗ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಆ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ. —ವೀಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚಾ ರೇಷ್ಮೆಯ ವಿಚಾರ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ. —ಆ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಿಲ್ಕ್ ಸಮಿತಿಯವರು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ. —ಹಾಗೆ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯ ದೊರೆತಿದ್ದರೂ ತಾವೇಕೆ ಇನ್ನೂ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಲೆ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ? 35 ರೂಪಾಯಿ ಧಾರಣೆ ಇರುವುದು ಮುಂದೆ ಪೌಂಡಿಗೆ 25 ವರೆಗೂ ಇಳಿಯಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ. —ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಪೌಂಡ್ ಒಂದಕ್ಕೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆದರೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೇ 75 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಸ್ತುವೇ ಅಂಥಾದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ. —ತಾವು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಸರಾಸರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೇ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಈ ಸಿಲ್ಕ್ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.

Sri H. SIDDHVEERAPPA.—My friend knows about the Tariff Commission. ಆ ಟ್ಯಾರಿಫ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಇಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಎಕನಾಮಿಕ್ ಪ್ರೈಮ್ ಎಂದು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಧಾರಣೆಗಳು ಅವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೆಲೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೆಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳಿ, ಆಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ನನಗೆ ತುಂಬ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಆ ಚರಕಾ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬೆಲೆ 4-5 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತಹ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಮೈಸೂರು ಉತ್ತರ).—ಈಗ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಂಟ್ ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡಿಗೆ ಬೆಲೆ ಏನಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಒಂದಾಣೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಟ್ಯಾರಿಫ್ ಬೋರ್ಡ್ ನವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವಂಥ ಬೆಲೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಆರಾಣ್ ಆರು ಪೈಗಳೋ ಏನೋ ಇರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ದಿವಸದ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಧಾರಣೆ ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೆಲೆ ಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆಯಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೂ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to submit that the levying of this agricultural income-tax arises only when he makes a profit, but when he loses, this taxation does not arise at all.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಇದರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ರುವಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನ ಬಸಪ್ಪನವರೂ ಸಹ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವ್ಯಥೆ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೂ ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನ ಬಸಪ್ಪನವರೇ ಈ ರೀತಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಏಕಾದಂ ಬವರಾವಣೆಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದೂ ಕೂಡ ನನಗಿನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ “ತಾವೇನೋ ಈಗ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಲ್ಲದ್ದೀರಿ, ಆಗಲೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ತಾವು ಖಂಡಿತ ಮರೆಯಬಾರದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಮೊದಲು ಆ ರೈತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಿ, ಅನಂತರ ತಾವು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ; ಆಗ ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಮೊದಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೂ, ಹಣ್ಣುಗಳು ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಮಗೆ ಕೊಯ್ಯುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಏನೊಂದು ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಐರುವಾಗ ಯಾರೋ ಏನೋ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪತಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆಂದು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ! ಈ ತಹಲೆವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು

ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಅವರ ಬೆಳೆಗೆ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆರ್ಟಿಫಿಸಿಯಲ್ ಸಿಲ್ಕು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ತಾವು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯವರೆಗೂ ಈ ಮಲ್ಟರಿ ಮೇಲೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಬಾರದೆಂದೂ ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ರೈತರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ತೆರಿಗೆ ಯಾರ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ತರಹ ಕಿರುಕುಳ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳಂಟಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಾದ ರಿಂದ ನಾನೀಗ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನೇ ಪುನಃ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಕ್ಯಾಬ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಎಂದು ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಕ್ಯಾಬ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಕೊಡಬೇಕಾದಂಥ ಇತರಕಂಟ್ರಾಕ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕ್ಯಾಬ್ ರೇಟನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದೂ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಕ್ಯಾಬ್ ರೇಟ್ Income-tax ಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಡಮೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಇತರಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರೇಟಿನ ಪ್ರಕಾರ 25,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನವಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥಾ ತೆರಿಗೆ ಮೊಬಲಗು 3,234 ರೂಪಾಯಿ ಆರಾಣ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ 72 ಎಕರೆ ಅಡಿಕೆ ತೋಟವಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆತನಿಂದ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ವಸೂಲಾಗ್ಗಾದರೆ ಅದು ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ 3,234 ರೂಪಾಯಿ ಆರಾಣ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾವು ಈ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡದಂತೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಸ್ಕ್ಯಾಬ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರ ಇದು 3,600 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ; Income-tax 3,334-6-0 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ slab rate ಜಾಸ್ತಿಯಾದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ರೈತನಿಗೆ Income-tax ನಿಂದ ಇದ್ದಂಥ ಅನುಕೂಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, Income-tax ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲೆ slab rate ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಯಾಯಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 3ರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ನಾವೇನೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರೆನಾಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು, ಕಾಫಿ, ಎಲಕ್ಕಿ, ಮೆಣಸು, ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು Provision ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಕಿ ದಿನಸಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಲೆಬ್ಬು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ವರ್ಷ ಈ ದಿನಸಿಗಳ ಮೇಲೆ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.)

ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಲು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು discrimination ಅಲ್ಲವೇ? ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ exemption ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಉಚಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಬೆಂಗಳೂರು, ತುಮಕೂರು, ದಿಟ್ಟಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಕಾರತಮ್ಯವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಂಗು, ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈ ವರಾಪ್ತ ಯಾತರ ಮೇಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. (Charlie ಮತ್ತು onion ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಲೆಬ್ಬ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ Compounding ನಿಬಂಧನೆ ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು Proviso ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಾಕಿಯವರೊಂದಿಗೂ ಯಾರು ಯಾರಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. 1956ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ effectಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಬಾಕಿ ಬೆಳೆಗಳ ಲೆಬ್ಬ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ? ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉತ್ತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ಹೋದವರವರಾಪ್ತ ಬೆಳೆದಿದ್ದಂತೆ ಈ ವರಾಪ್ತ ಹೇಗೆ ಲೆಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಲೆಬ್ಬವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ Income-tax ಗೆ ಬದಲು Compounding ಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಈಗ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು, ಕಾಫಿ, ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ತೆಂಗಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇರವ ಕಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಈಗಾಗಲೇ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಮೇಲೆ slab rate ನ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ Income-tax ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ 1956 ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಆದರೂ ಈ ತೆರಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Section (5)ರಲ್ಲಿ Earned Income ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ General Income-tax Provision ಇದೆ. ರೈತನು ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು ಮಳೆ ಎನ್ನದೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನು. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ earned income ಬಗ್ಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ. ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ assessee ಏನು ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡುತ್ತಾನೋ ಅದೇ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ Income-tax ವಿಧಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. Assessee ಲೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ Income-tax ಅಫೀಸರಿಗೆ

ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಎಕರೆ ಬೆಳೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಧಾರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆಧಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹ ಸರಣಿ ಲೆಕ್ಕದಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. Income-tax ಇಲಾಖೆಯವರು ನಾವು ಕೊಡುವ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. 10 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಗಾಡಿಗೆಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಗಾಡಿಗೆಗೊಬ್ಬರವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಗೆ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ಗನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಹಣಿಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವಾಗ ಇವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ಯಾನುಬೋಗರು ಪಹಣಿ ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಈಗಿನ ರೆವಿನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯಿತಿಧಾರರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ಯಾನುಬೋಗರು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಅವರಿಂದ ರುಜುಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪಹಣಿಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ Assessee ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಂದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಹಣಿಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಂಬಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು documentary evidence ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಹಣಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಪಟೇಲ, ಶ್ಯಾನುಬೋಗ, ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚೇರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಮೂರು ಜನರನ್ನೊಳಗೊಂಡಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರು ಪಹಣಿ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ ಪಹಣಿ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ Publication ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅಡಿಕೆ ಸಸಿಗಳಿಗೆ 5-6 ವರ್ಷವಾಗಿದ್ದರೆ exemption ಇದೆ. ಆದರೆ ಪಹಣಿಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಪೈರು ಇದೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನವರ್ಷ tax ಕೇಳಲು ಅವರಿಗೆ documentary evidence ಇದೆ ಎಂದು ಪಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Section 30ರಲ್ಲಿ Appeal against assessmentಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. Section 64 ರಲ್ಲಿ Composition of Agricultural Income-tax ವಿಚಾರವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ First class 100 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ದಾಮಾಪಾ ಪ್ರಕಾರ ಅದರಂತೆ ಬಾಕಿ ಕ್ಲಾಸು ಎಕರೆಗಳಿಗೆ exemption ಇದೆ. Exemption limit fix ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾದ formulaದ ಮೇಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಫೀಸರಿಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ application ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವರು ಒಪ್ಪಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ exemption ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವರು ಒಪ್ಪದೇ ಇದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೇಲೆ Appeal ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

Section 64 ರ Appeal ನ್ನು Section 30 ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. Appeal ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರೋಧವಿದೆ. 100 ಎಕರೆ groundnut ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು 105 ಎಕರೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಫೀಸರ ತೀರ್ಮಾನ ಬೈಡಿಂಗ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಮೇಲೆ Appeal ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ Section 30 ರಲ್ಲಿ 64 ರ ಮೇಲೆ Appeal ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ

ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ನ್ಯಾಯವಾದುದು. ಅದು ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. Section 30 ರಲ್ಲಿ 41 ಆದಮೇಲೆ "64" ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, Schedule Part ಒಂದರ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು Coorg Income-tax ದರಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ Income-tax ದರಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು "ನಮ್ಮಲ್ಲಿ exemption limit 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಹಾಕಿರುವ ರೇಟನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಯುಷ್ಕ 5 ಆಣೆ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು 4 ಆಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. Part ಎರಡು Schedule ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. Second Clause ನಲ್ಲಿ Coriander and Til ಇದೆ. ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಎಕರೆಗೆ 3 ಪಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ. 25 ರೂಪಾಯಿ ರೇಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ 75 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬರ್ಚು 30 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಕರೆಗೆ 45 ರೂಪಾಯಿ ರಾಫ ಬಂದರೆ, 93 ಎಕರೆ exemption ಕೊಡಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಎಳ್ಳಿಗೆ ಬೆರೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಬೆಳೆ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆ ಆದರೆ ಸರಿಹೋಯಿತು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಎಕರೆಗೆ 3 ಪಲ್ಲ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. 3 ಪಲ್ಲವಾದರೂ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 45 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ರಾಫ ದೊರೆಯು ವುದಿಲ್ಲ. ಆದಮೇಲೆ 93 ಎಕರೆ exemption limit ಇರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು first class ಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಆಡಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡು ತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ Average 20 ಮೂದ ಮೇಲೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಾಸರಿ 25 ರೂಪಾಯಿ ರೇಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. Tax, manure, plantation labour ಮತ್ತು curing ಬರ್ಚನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಕರೆಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ net income ಬರುತ್ತದೆ. 21 ಎಕರೆ exemption ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ 12 ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ exemption ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ. ಕೊಳೆ ರೋಗ ಬಂದರೆ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆ ಆಗುವು ದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೈತ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿ 12 ಎಕರೆ ಯಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 20 ಎಕರೆವರೆಗಾದರೂ ಏರಿಸ ಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡು ತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ slab rate ವಿಚಾರ. ಈಗಿರುವ ಪಕಾರ "not exceeding 150 acres 1 rupee per acre ಮತ್ತು exceeding 250 acres ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಇದೆ. Part

ಒಂದರಲ್ಲಿ money value ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ on the first Rs. 1,500 ಏನೂ ತೆರಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. On the next Rs. 3,500 ಅರುಕಾಸಿನಂತೆಯೂ, on the next Rs. 5,000 ಒಂದು ಆಣೆಯಂತೆಯೂ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ slab rate ನಲ್ಲಿ, exceeding 150 acres and not exceeding 250 acres 1½ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ money value ಮೊದಲನೇ 3½ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ 6 ಕಾಸಿ ನಂತೆಯೂ 5 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 1½ ಯಷ್ಟೂ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 150 ಎಕರೆಗಳಿದ್ದರೆ 1½ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ: ಒಂದನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ನಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವಂತೆ on the first 100 acres, on the next 200 acres, ಈ ರೀತಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನೂ, ಎರಡನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ವರೆಯನ್ನೂ, ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗ್ಗೆ income-tax ಏರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೋಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಟಾಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದರ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and meet again at 3-30 P.M.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

*Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—Sir, the Agricultural Income-tax Bill has been reported back by the Select Committee with far-reaching changes thereunder. At the time when the Bill was introduced, it was agreed that the discussion should be ended on that very day itself and should be referred to the Select Committee; and the principles of the Bill itself should not be discussed and it could not be discussed threadbare in reference to certain items of taxes that the lands were subject to. Sir, everyone of us are aware that the Government has set up a Special Survey Department for purposes of resurvey and settlement. Sir, whenever lands either wet, dry, or garden are resurveyed, it is a well-known factor that the Government of the day would call for fresh proposals of land revenue. As everyone of us know, the land revenue in the State of

(SRI M. LINGANNA.)

Mysore is not uniform. It was assessed or surveyed and the land assessment was fixed some 30 years ago and the Government, of course, to their credit are hastening resurvey of the lands of the three classes that I mentioned; and I believe within one year or even earlier than that the Survey Department is going to submit their proposal to the Government in regard to the actual result of resurvey of all classes of land. In addition to the proposals, they would submit also further changes or alterations in regard to land revenue. We know that the obtaining rate of land revenue in Harihar is quite different from either of Chamarajanagar or Yelandur. So also in certain strips of Mysore like Kolar, they are having different rates of land revenue. My beloved friend Sri Pattabhiraman says that the obtaining rate of land revenue in Kolar is the highest.

Sir, after the proposals of the Survey Department are received, I submit that the Hon'ble Chief Minister or the Revenue Minister would enhance the land revenue either on wet, dry, or garden. So also, Sir, we are almost on the eve of thinking rationalising the land revenue that is obtaining today in the State in regard to all these classes of land. That being the case, Sir now, we have thought that the agricultural produce, mainly commercial crops, should be subject to agricultural income-tax and that is the main proposal of this Bill. When the Bill was introduced some crops were not defined as agricultural crops and they were not brought under the definition clause which enumerates the number of crops that would be subject to income-tax under the proposed Bill. But now it has emerged out of the hands of the Select Committee. If we go through the list of the members of the Select Committee, they are men of experience and also men who know the difficulties of the agriculturists. The Bill has emerged out with additional crops being brought under the purview of this particular Bill. To name a few, even coriander (ಕೊತ್ತಂಬರಿ) mulberry, pepper, thil,

these four items of crops have been brought into the fold of this taxation measure. I believe the previous speakers had dwelt largely on this new items of crops that have been sought to be taxed. But I want to confine myself with regard to two items of crops like coriander and mulberry. With regard to mulberry, Sir, a friend of mine who hails from Mysore District, was very enthusiastic and also he was good enough to tell that most of the people who undertake to mulberry cultivation would not be subject to this taxation, because in his opinion the exemption limit of acreage is too wide that none of the agriculturists who raise mulberry would be subject to the agricultural income tax.

Sir, mulberry grown by the agriculturists, from my point of view, is not a commercial crop. Mulberry is grown in the fields and when the leaves are taken out of the mulberry trees and when they are fed into the particular worm which produces the silk then it gets the productive value. And also with regard to the assessment of the mulberry trees, it is a matter to which we have to give our consideration. Everyone of us know that acreage of mulberry is almost the unit or almost the basis on which probably the assessing authority may try to impose the tax or try to assess the work or the value of the mulberry garden. In regard to the assessment, the officer who goes over there may say that a particular acreage of mulberry may fetch so many thousands or so many hundreds of rupees. But from practical experience the mulberry that is grown actually does not or may not yield the income on which the tax is assessed; and also we have to think what kind of officers that are employed by the provision of this particular Bill in whom the authority to assess is vested. It is the revenue officers who are called upon to assess, who are called upon to collect the income tax. Here, Sir, usually the head of the taluk is the Amildar and the Revenue Inspector and down to the shanbhogue. This is the vehicle which

the Government tries to use in order to collect the tax and we know from past experience what hardship we have had in regard to the Harvest Order of 1948. We know how far and to what extent the assessment made by the Shanbhogues or the Patels concerned is correct in regard to the yield of a particular type of land, for example, paddy fields or jola fields. We know the history of assessment since 1948 till we abolished the Harvest Order, 1948 of Mysore. Here the agriculturist who usually indulges in this particular mulberry plantation, and for that matter, every type of agriculturist, will not be a literate man, and will not be in a position to know what the assessing authority has put down in his order sheet. Also he will not be in a position to contest the assessing authority. From this point of view, the assessing authority being given an overall power, it is a very difficult matter for the agriculturist to bear and we are again taking back or putting back the agriculturist class into the good old days of 1948 when the Harvest Order was ruling the land and we know every one of the agriculturists is afraid of either the Shanbhogue or the Revenue Inspector and also we know the havoc that the ration cards played in those old days and also the food depots and the repercussions that they had on the morale of the public at that particular period when we had rationing all over the State and when we had the Harvest Order all over the State. Once again we are taking back the population or taking back the State into the year of 1948, into the year when the Harvest Order was ruling the State.

Mr. SPEAKER.—The principles of the Bill have been accepted. We are now discussing the Report of the Select Committee. Therefore, there is no use in going back. You can only say now what changes can be effected.

Sri M. LINGANNA.—I am coming to that. Here is a happy amendment in regard to the deletion of mulberry, garlic, til and onion. I believe this amendment would be wholeheartedly supported and accepted by the Treasury Bench. There is some reason also why we should accept this amendment,

because garlic is a food material. Grapes are not grown in such abundance in the State of Mysore, though they are very sour to the taste and even mulberry is a crop which cannot be assessed properly and the difficulty to which we are subjecting the ryots would be too big. Also in regard to til, I am of the opinion that it should be excluded from being subject to agricultural income-tax.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಮಲೆನಾಡಿನವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಕೇಳಿ ?

Sri M. LINGANNA.—Whenever a legislation is brought forward, I believe that the State of Mysore should be looked upon as a composite one. It is not that we have to balance the malnad as against the maidan. Here certain articles are included, like onion, garlic and grapes. I refer to the amendment tabled by Sri Mariappa and Sri Venkappa. Of course, they have laboured a lot over this Report and they have given some good amendments which are worthy of consideration. I am glad some of the flowers like *Savanthige* have been wisely and advisedly omitted by the Select Committee.

With regard to provision No. 3 in the Report of the Select Committee, I most earnestly appeal to the Chief Minister to consider the effect of retaining the clause as it was and as it is reported by the Select Committee. It lays down that the tax is to be collected retrospectively “..... commencing from the 1st April 1955, in accordance with and subject to the provisions of this Act, on the total agricultural income of the previous year of every person.” So if we have to pass this provision as it is without a proper amendment,—of course they have said that only certain commercial crops will be subject to this particular kind of taxation, the previous years’ income-tax should be collected and the rest will be exempted,—the difficulty will be so much and even the assessing authority will be given a lot of scope and it will give a lot of room for corruption also because with ample powers for composition given under section 64 and also with ample power being given to the assessing authority like the revenue inspector and the

(SRI M. LINGANNA.)

shanbhogue, what the Government have got in its mind, i.e., to collect more taxes on the commercial crops, will be defeated. I therefore submit most earnestly that at least we have to make an amendment by which taxes would be recoverable at the end of the year and to that effect another amendment is also moved by Sri T. Mariappa and Sri V. Venkatappa and it is also an amendment which we have to consider carefully. There also if you were to accept the amendment, the retrospective effect of provision No. 3 will be completely taken away and Government will be given powers to collect agricultural income-tax at the end of the financial year. That is the sum and substance of the amendment moved. So in regard to clause 3, I most earnestly appeal to the Finance Minister to consider this provision and bring a suitable amendment if possible or accept the amendment that is moved by these two friends.

With regard to groundnut, I am entirely opposed to groundnut being subject to income-tax. I would request the Government to subject each and every one of the commercial crops to income-tax provided they come out with the scheme that whenever the price of the agricultural produce goes down, they would give grant-in-aid just as they gave in 1947. With that assurance, if the Government were to tax every kind of commercial crop, I have no objection. For that matter, if the price of the agricultural produce were to go down, there is none to safeguard the interests of the poor agriculturist. The cost of production goes on increasing every day and the rate to be fetched for the agricultural produce would be going down every day, but on the other hand there is none to protect the interests of the agriculturist. Even the Finance Minister knows about the history of the price of this particular commodity 'groundnut'. In the course of my budget speech once I said that the price of 'groundnut' had fallen so low that some of the agriculturists were forced to take back the crops raised in the land. Such is the pitiable position of

this particular commodity and even now the position has not improved. When the price of the groundnut is coming down, I ask the Finance Minister whether it is reasonable to call upon this class of people to pay agricultural income-tax on this commodity. Now I earnestly feel that this particular clause wherein groundnut is being included to be taxed, should be deleted. Of course, when the prices go up and when the stability of the market in regard to groundnut is secured with the kind co-operation of the Central Government, I have no objection to this particular clause being re-introduced. So I submit that groundnut should be deleted and clause 3 should be so changed that the retrospective effect that is being contemplated under that particular clause would be changed and some of the crops that have been once again brought into the Bill should be deleted as per the amendment moved by my friends Sri T. Mariappa and Sri Venkatappa.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರಡ್ಡಿ (ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ-ಗುಡಿ ಬಂಡೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಾನೇನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ: ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ಮೇಲೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಬ್ಬಿನ ಮೇಲೂ ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೋ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಕಬ್ಬಿನಿಂದ ಬೆಲ್ಲವನ್ನಾದರೂ ಅವರು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನಾದರೂ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರಡ್ಡಿ.—ಆ ಸರಕನ್ನೂ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲದವರಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯವರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಯಾರೂ ಅದರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರ ವಿಷಯವೇನು, ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಬೆಳೆಯೇನೋ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆದಾಯದ ಬೆಳೆಯಂತೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದರೂ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಆದಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಬೆಳೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೆಂದು ವೇಳೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಅಂದರೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಅಲ್ಲ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾಣಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಇತರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಈ ಅನಿಯಮ, ಪೊಟ್ಯಾಟೋ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬನ್ನೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲ ರೈತ ಭೂಮಿಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಕಬ್ಬನ್ನು ನಾಟಿ ಹಾಕಿ ಆ ಬೆಳೆ ಕೈ ತೇರುವ ತನಕ ನೀರನ್ನು ಹೊಡೆದು

ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಖರ್ಚುಗಳಿವೆ. ಅದರ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅದನಂತರ ಆ ಸರಕನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದಾದರೂ ಎಷ್ಟು? ಯಾವ ಧಾರಣೆ ಇದೆ? ಒಂದು ಮಣ ಬೆಲ್ಲದ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ರೂ. 2-8-0 ಖರ್ಚಾದರೆ ಈ 5-ಪಸ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಬೆಲೆ ರೂ. 2-4-0 ಅಥವಾ ರೂ. 2-5-0. ಪುನಃ ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಾವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೇರೆ ಹಾಕುವುದು ಅಂದರೆ ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಇದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಆ ರೈತರನ್ನು ತಾವೇಕೆ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಈಗ ತಾವು ಕಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆಲೇನೋ ಇಷ್ಟು ಟೀಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೂಕ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತೀರಿ?

4 P.M.

ಬೆಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ? ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಣ ಬೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಆಗುವ ಬೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಆಗುವ ಬೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಎಂಟು ಅಂಶಗಳಿಂದ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿನ ವರೆಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು 2½ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದರೆ 3½ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಒಂದು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಅಥವಾ banking concern ಮಾರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, Mandy merchant ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಬರೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ harassment ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಬೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ರೇಟ್ ಇದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು, 2½ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಾರದು. ರೇಟನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಇಷ್ಟು ಹಣರಾಶಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು. ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ರೈತ 10 ಎಕರೆ ಕಬ್ಬು ಹಾಕಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ ಮುತುವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರೈತ ಏತಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿರುವವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಹೇಗೆ ಇದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಬೆಲ್ಲವೇ ರೇಟಿನ ಮೇಲೆ levy ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬರೀ ಕಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ಲೇವಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವವರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಲ್ಲದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದರ ರೇಟಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ಯಾಮಿ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಚತುರರು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅನುಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಂತಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಾಗ ನಾವು 'ಮಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ

ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 3,500 ರೂಪಾಯಿ Minimum ಇದ್ದುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 4,200 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೆನ್ನುವುದು. ಮೊದಲು ಸೆಲ್ಯು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡುವುದು; ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ; ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನುಸರಿಸೋಣ ಎಂದು ಆಮೇಲೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು—ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಚತುರತೆಯೆಂದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯೆಂದರೂ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೆಂದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಸೇರಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ Amendment ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು Amendment ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಗತಿ ನೋಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ತಾವು Ruling ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರು; ನೀವೇ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—Move ಮಾಡಿದಾಗ ನೋಡೋಣ. ಇದರಲ್ಲಿ Mulberryಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಿಮ್ಮಪ್ಪದಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಾದರೆ ಆಗ ಇದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು; otherwise it will be repetition of argument.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—2½ ಎಕರೆ ಬಿಡಬಹುದು ಎಂದು ನಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಹುದೆಂದರೆ, “2½ ಎಕರೆ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ Mulberry ಯಾರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತೀರಿ?” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿ 2½ ಎಕರೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಅಪರೂಪ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಎಕರೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಅವರ ಸುಲಭ ತಮ್ಮ ಸುಲಭ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂಟು ಗುಂಟೆಗಳ ಕೆಳಗೆ 24 ಗುಂಟೆಗಳು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ರೈತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ Mulberry ಹಾಕಿದೆ ಎಂದು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಲೆಕ್ಕ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಅದು ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಯಾರು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಲಾಯರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದರೂ ಹೋಗಿ ಹೇಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 2½ ಎಕರೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸುಖವಾಗಿತ್ತು, Silk industries

(ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.)

ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ protection ಕೊಟ್ಟರೂ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಅನುಕೂಲಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಟಾರಿಫ್ ಬೋರ್ಡಿನ ರೇಟಿಂಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಆದಾಗ ಲುಕ್ಕಾನು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ, Mulberry ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ Industries Minister ಮತ್ತು Finance Minister ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಪೌಂಡು ಗೊಡಿಗೆ ಒಂದು ಕಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುವಾಗ, Mulberry ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿಗೂ ಟೀಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Estates Coffee ವಿಷಯ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಒಂದು ವಿಷಯ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟಿನವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವತಃ ನೋಡಬೇಡಿ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್ ಇದ್ದವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವರು ಕಡಿಮೆ. ಆನೇಕರು estates owners ಎಂದುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಏನೋ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಇದೆ. ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್ ಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಯಾಗದೆ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸ ಬೇಕು. ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿರುವವರು ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲರೂ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಇದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೇಡು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೊಂಡರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಲು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೀವು ಅವರನ್ನು ನೋಡ ತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. Accounts ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ Compound ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವರ್ಷ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲವೋ ಆ ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ compound ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ 'ಇಂಫ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ compound ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು compound ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರ ಬಾರದು?

Section 64 (5) ರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:—

“(5) The permission granted under sub-section 3 shall be in force for the year for which it is granted.”

ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ permission ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ apply ಮಾಡಿದರೆ ಕೊಡು ತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ apply ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಈ ರೀತಿ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. Accounts ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗು ವುದಿಲ್ಲ, compound ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

Mr. SPEAKER.—I think it is always to the advantage of the assessee.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—This method is favourable to the assessee.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ compound ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ದಿವಸ ಹಾಗೆ ಕೊಡು ತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕಂದಾಯ ವನೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ವನೂಲು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಹೇಳಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—And the Govern-ment should not refuse his application.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಅಮೇರೆ, ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು commercial crop ಬೆಳೆದರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡನೆಯಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ argument ಇದಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬೆಳೆ ಗಳಾದ ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ, ಎಳ್ಳು ಮುಂತಾದುವು ಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬೇರೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇವುಗಳು ಎಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರು ದುರ್ಗ).—ಒಟ್ಟು 62,000 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು ಬೆಳೆ ಯುತ್ತದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಇರಬಹುದು; ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ, ಒಂದು ಎಕರೆ ಬೆಳೆಯು ವುದನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿ 62,000 ಎಕರೆಗಳೆವೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯೇ? ಎರಡು ಬೆಳೆ ಎಂದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಎಳ್ಳು ಕಡ್ಡೆ ಕಾಯಿ ಎರಡನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವುಗಳಿಗೆ ಅದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೇತರೇ? ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಸಾಕಾದಷ್ಟು exemption ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು. Exemption ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ತೊಂದರೆ, ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—But it will hurt many if this item is not included. So many will plead that that item is not included.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ನಮ್ಮನೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಿಕ್ಕವರನ್ನು ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಮೇಲೆ ಹೊಣೆ ಕಟ್ಟಿ ಪಡುತ್ತಾರೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವುದರಿಂದ ಏನೂ ಆದಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥದನ್ನು ಬೆಳೆಯುವವರಮೇಲೂ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏನೂ ಬರದೆ ಇದ್ದರೂ ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಹೈರುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಕೋಲಾರದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೋ ಕಾಣಿ. ಅಂಥದನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಒಂದು commercial crop ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಇದೇನೋ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಂದಿದ್ದರೂ, ನಾನೇಕೆ ತೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಹಳೆ ಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಿವಳಕನ್ನರಲ್ಲ; ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಿರುಕುಳಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನೀವೇ ಕಿರುಕುಳವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ agricultural income-tax ಹಾಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಈಗ ನೀವೇ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಕಿರುಕುಳಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ಸರಿಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆ ಬಡಜನರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿದೆಯೇ? ಅವರು ಅಲ್ಲೇ ಹೇಗೋ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ exemption ಕೊಟ್ಟು ಕಿರುಕುಳ ತಪ್ಪಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯ.

ಇನ್ನು ಲೆಕ್ಕದ ವಿಷಯ. ಮೂರು ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿರುವುದು ಕಷ್ಟ. ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು complain ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ವರ್ಷ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ತಾನೇ ಈ ಆಕ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಲೆಕ್ಕವೇ ಯಾರೂ ಇಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವರ್ಷ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಈ ವರ್ಷದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಮೇಲೆ 1956ನೇ ವಾರ್ಷಿಕ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯವರನೇಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇಕೋ ಏನೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. “ಧುವೆ ಹೈರುಗಳಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೇ ಟುಗಳನ್ನು, ತೋಟಗಳನ್ನು ಟಿಕ್ಕಿರುವವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ” ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದಾಯವನ್ನೇನೋ ನಮಗೆ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಖರ್ಚು ಕಳೆದು ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುವುದು. ಯಾರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಲೆಕ್ಕವಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಅವರಿಗೆ, ನೀವು ಇಷ್ಟು

ಬೆಳೆದಿದ್ದೀರಿ, ಇಷ್ಟು ಹಣ ತೆರಿಗೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಬೈರೇಗೌಡ (ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮೈಸೂರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟಾಕ್ಟ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ನಾನು ತರಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮಸೂದೆವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವವರಾಗಿ ಕಾರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ನುಮಾರು ಐದು ಜನರು ಮಾತ್ರ ಇರಬಹುದೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಬಾಕಿಯವರಾರಿಗೂ ಕಾರನ್ನು ಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ ದರಗಳಲ್ಲಿ Slump ಬಂದು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ.

ಅದರಲ್ಲೂ Commercial crop ಗಳೆಂದು classify ಮಾಡಿರುವ ರೀತಿ ನೀತಿಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನವರಾಗಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ Commercial ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ classify ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ರೈತರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಈರುಳ್ಳಿಯನ್ನು 4ನೆಯ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಎರಡು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ exempt ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಲೂಗೆಡ್ಡೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಎಂಗೆಡಿಸುವ ಖರ್ಚು ನಷ್ಟ ದುಡ್ಡು ಇನ್ನಾವ ಬೆಳೆಗೂ ಬೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 2-3 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ exempt ಮಾಡಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕೂಲಿಯಾಳಿಗೂ 20-30 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ಏನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಂಗೆರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಎರಡು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಹೈರನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದೇ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವರು 18 ಎಕರೆಯಿಂದ 15,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡು ಎಕರೆಯೇ ಮಿನಿಮಂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ, ಇದು ಸರಿಯೇ! ಮುಂಚೆ ತಂದಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮೊದಲನೆಯ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ Commercial crops ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಸಿದ್ದಪ್ಪರಪ್ಪನವರೇ “ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ, ತೂಕ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್‌ನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಇದು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.)
 ವರೆಗೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. Commercial crops ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತರುಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕೋಲಾರ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪುಗಳ ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಪದರಿಗೆ ಯೂನಿಟ್ ಒಂದಕ್ಕೆ 1½ ಆಣೆ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆಳ್ಳಳ್ಳಿ, ಈರುಳ್ಳಿ, ಅಲೂಗೆಡ್ಡೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ Exemption ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಬೆಳೆದಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಂಡಿಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಆಗುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯ ಅನೀತಿಗಳನ್ನು ತೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆ, ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಧರ್ಮ.

*Sri T. MARIAPPA (Mysore City North).—May I know whether this Bill would be taken up tomorrow also in view of its importance—at least for half an hour?

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member knew that we have postponed the discussion of the Fact Finding Committee Report on account of the urgency of this Bill. We shall continue the discussion.

Sri T. MARIAPPA.—Nevertheless even on the first day we were given only two days. Is it possible to arrive at a decision so soon? At least from the point of educating the public, it would be better to discuss it further before it is put to House clause by clause.

Mr. SPEAKER.—I have no objection.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I think we are closing by Five o'clock. There are amendments also to this Bill. I do not think we will be able to finish them before Five o'clock today. I request the Chair to allot one or two hours for this Bill on the next day also.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member knows how much we are pressed for time.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, majority of the members have got an engagement after Five O'clock. Therefore we have to leave the place at 4-45 today. Hence I request you kindly to allot some more time tomorrow also.

Sir, I am one of those who believe that the levy of agricultural income tax

has become almost inevitable in the present context of events. But the whole measure is new to our State and new to the agriculturists who had escaped this levy all these years. There were very good reasons for not taxing the agricultural income for all these years. As the Finance Minister puts it, the income from agriculture is almost the variable factor, nobody can be very certain about its income and even to gather income, the agriculturist or the cultivator will be under a great deal of stress and strain and if he gathers enough income, he must indeed be thankful to the Creator. That was the very reason why the tax on the agricultural income was delayed all these years.

Sir, as ideas have been changing there is an opinion prevailing now in the highest circle, particularly, the Planning Commission, that the disparity even in the rural areas must be brought down. It is in pursuance of this policy that the Planning Commission has been suggesting to the State Governments that they should undertake the levy of agricultural income-tax.

4-30 P. M.

In a State like Mysore where paraimount ryotwari is the principle, agricultural income-tax must have very little significance. So far as a large number of ryots are concerned, it should not in fact touch them and they must be made to feel that the hand of taxation is not heavy on them. As Hon'ble Member Sri Venkatappa put it, though the intention of Government may be very good or laudable, in the very process of implementation of this Act, unfortunately, even the smaller men could not escape the pin pricks of the tax gatherers. It is true the Select Committee has tried to minimise or has tried to mitigate the small pin pricks of this measure. When compared to the original Bill, certain amendments or certain modifications have been made in the interests of the assessee, but, by and large the Bill as amended by Select Committee has not gone far to mitigate these little pin pricks. I fail to understand the reason

why certain new commodities have been added to the list of commercial crops. Is it because that certain interests which were taxed pleaded for the inclusion of other interests as well? I am unable to make out. Because even the reason adduced by the Select Committee does not make it very clear. Nevertheless I would plead and plead with all earnestness that the perishable crops should be excluded from the purview of this Act. A commodity like onion and garlic should certainly be excluded from this list. Even potatoes should be excluded. (A Member: Why not fruits) Fruits certainly. I am taking commodities only as an illustration. Therefore, as Sri Venkatappa put it, when it is sought to be made out that some of these things do not come under the purview of this Act, there is particularly no meaning in including these very commodities under the Schedule attached to this Act. Take the case of Madras and Andhra. Twice attempts have been made to include some of these commercial crops and twice they were omitted. Only in the case of plantation crops, the question is whether it could be expected that they could keep accounts. If there is certainty of getting certain income then they could think of getting taxation income. I thought over this matter with regard to the plantation crop. In regard to the classification given in Part II of the Schedule there is no reason or logic. It is arbitrary and it cannot but be arbitrary having regard to the nature of the information that the permanent officials must have supplied to Government.

Take only one example. Take the distinction between coffee and tea. I have some experience in regard to both coffee and tea. I have seen tea plantations manufacturing tea and also coffee plantations. I was also on the Coffee Board. Take the two cases. The disparity is not so great as is sought to be made out in this. Coffee is brought under class 3. Therefore 25 acres are exempted from taxation on the ground that a man who possess at least 25 acres will not be able to make

more than Rs. 1,200. On the other hand, in the case of tea, 24 guntas $\times 10 = 240$ guntas that is 6 acres, what a disparity? 1 : 4. If the Government were in possession of all the information with regard to the gross and net income of tea and coffee estates they would not have allowed this wide disparity between coffee and tea. It is true that of late tea fetches a little more money. Three years ago most of the tea estates in Assam had been closed down because they were not able to make even the cost of production and about 28,000 labourers had been thrown out. Perhaps the House is aware, at least some of the members are aware, that the Government of India had come to the rescue and particularly the Minister for Commerce and Industry of the Government of India had to make special efforts to obtain a good market in England. There are two Bodies which could protect coffee and tea—Coffee Board and Tea Board. On account of these two Boards alone the commercial crops are fetching good income. Therefore the wide disparity between coffee and tea cannot be supported by any known facts. I would plead very vehemently with the Finance Minister that the disparity should be removed; tea at least must be stepped up; 12 acres of tea. Not even 50:50. On the other hand the disparity of 25 acres is there; about 18 or 20 acres of tea. Nevertheless you can put it at 12 acres; the disparity is not so wide as is sought to be made out in Part II. The classification of land in Part II is not logical; it is not based on any scientific data; it is rough, arbitrary. Perhaps the information was not available; the Government could not come to any scientific conclusion. Take again the 8th class. I fail to understand how grapes could be put in the 8th class as compared to tea. The net income of any grape garden cannot in any case exceed Rs. 800 to 1,000 a year. I was interested in grape cultivation. I went round grape gardens and ultimately came to the conclusion that there is more risk in grape gardens, more than in any other crop. I have seen an estate one year ago. It was good luck

(SRI T. MARIAPPA.)

or ill luck to take my big brother Sri Bheemappa Naik. We went to that estate, the first crop was so nice in 1954. I beg of all members to go and see the estate this year. The first crop is good, the second crop is practically not so good, the third crop is bad. Sri Narayana Reddy has seen it. We will not be able to get even the cost of cultivation this year. The reason is the cost of cultivation is great. Almost each plant has to be tended as if it is a child. It is such a delicate plant; therefore it should not be put in the 8th class: at least 4 acres should be exempted in the case of grape gardens.

Many Hon'ble Members have said with regard to the lumpsum rates. Even here with regard to the table of rates given, there is no logic about it. At best they put it down arbitrarily. I for one thought that in the case of composition there would be more concession in favour of the assessee because, as all of us have understood, they are illiterate, they are ignorant, they should not be subject to harassment at the taluk and village level, leave alone the district level. At least if they are not subject to harassment at the taluk and village level, they should certainly thank their stars and thank the Government. Therefore here, instead of giving more concessions as Sri T. C. Basappa has made out, they have been urged to pay more than what they would actually pay under the regular income-tax rate. Here again I would plead with the Finance Minister that, as in the case of rates in Part (I) of the Schedule, the same form is used here allowing at least 50 acres as not being taxable. Instead of "exceeding 100 and not exceeding 250" we could use the same form "on the next 100 acres; on the next 100 acres" like this. And even if the tax is a little higher, it does not much matter. What is now important is the equitable way of taxing the agriculturist. Sir, there is another matter which I would like to bring to the notice of the Finance Minister. That is clause 15—Return of Income.

"Every person whose total agricultural income during the previous year exceeded the maximum amount which is not chargeable to agricultural income-tax shall furnish to the Agricultural Income-tax Officer so as to reach him before the 1st June every year a return in the prescribed form and verified in the prescribed manner, setting forth his total agricultural income during the previous year . . ."

As you know, people in the rural areas are not well-versed with the provisions of income-tax law. Therefore if a small amendment can be brought about saying that if in the opinion of the income-tax officer, a person's income is taxable, a demand notice must be issued asking a particular person to submit his return. Failure to submit a return entails certain penalties. Instead, we want the Government or the Agricultural Income-tax Officer to send a notice stating that his income is estimated at so and so and that he should submit a return. "Every person whose total agricultural income during the previous year exceeded the maximum amount which is not chargeable to agricultural income-tax shall furnish to the Agricultural Income-tax Officer so as to reach him before the 1st June every year a return in the prescribed form . . ."

Sri K. HANUMANTHAIYA.—So, you want a demand notice to be sent.

Sri T. MARIAPPA.—If such a notice is sent he will at least be aware of this. If he fails to submit the return, "if any person has not furnished a return within the time allowed by or under sub-section (1) or sub-section (2), or, having furnished a return under any of those sub-sections. . ." he will be penalised. Then the Agricultural Income-tax Officer will be empowered to make an assessment. Particularly in the rural areas where people are not well-versed in the intricacies of law, it is much safer and much better that demand notice is served.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Then there is one difficulty. When the Agricultural Income-tax Officer begins to serve notice, he will be bound to serve such notices on every agriculturist.

Sri T. MARIAPPA.—Not necessary. It is served only on those whose income is to be taxed. He can roughly know those whose income is to be taxed. Soon after this Bill is passed, they will immediately take a census. Today the Income-tax Department of the Government of India have got their eye on everybody.

Mr. SPEAKER.—That was what the Income-tax Department was doing before, when it was in the hands of the Mysore Government.

Sri T. MARIAPPA.—Exactly. I need not deal in detail about the real hardship caused under clause 35, which states that it is open to the officer to re-open the question for the preceding three years. Here again, Sir, the safeguard should be for the innocent, for the *bona fide* agriculturist who is prepared to pay the taxable amount, but for some reason or other, he might not have noticed it. . . .

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Regarding serving of the notice, is it not provided in section 15? Clause 2 of section 15 provides for serving of such a notice by the Agricultural Income-tax Officer if the income is more than the taxable limit.

Sri T. MARIAPPA.—The sub-clause provides for such a notice for the return of income only. If you please read it. . . .

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—You please go through it.

Sri T. MARIAPPA.—I want a notice to be served and not exactly a reminder.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—But the notice precedes his sending the return.

Sri T. MARIAPPA.—It is a statutory obligation to send the return as per 15 (1). Because he is not able to understand, it is much better that a notice is sent.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—That is provided in clause 2 of 15.

Sri T. MARIAPPA.—Perhaps the Hon'ble Member has not understood me. It is true that a return has to be sent even without a notice. Suppose a man fails to file the return in time. Then the difficulty is. . . .

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Notice of demand is referred to in section 29. You are referring to assessment notice and not demand notice.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Clause 1 of section 15 requires the assessee to submit a return. *Suo motu* a person has to file a return if his income is more than Rs. 4,200. In case he fails to submit a return, clause 2 operates. The officer will issue a notice. Therefore the purpose is served there by clause 2.

Sri T. MARIAPPA.—Where is the purpose served in clause 2? Suppose a man fails to file the return. . . .

Sri P. R. RAMAIYA (Basavanagudi).—There is sub-section 3 which reads: "If any person has not furnished a return. . . he may furnish a return. . . at any time before the assessment is made." There is sub-section 2 also. Therefore either 3 or 2—both act.

Sri T. MARIAPPA.—He has to submit a report in the beginning itself.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If such a provision is provided, then the Agricultural Income tax Officer has to issue notice to all.

Sri T. MARIAPPA.—I want all people whose income is likely to be taxed to be reminded.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—So far as your point is concerned, it is conceded in clause 2. If there is any doubt, under the rule-making power, we can clarify that situation.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, another point that I would like to urge is in the case of rates. Because it is the first time that we are introducing such a measure, it is much better that we adopt the rates adopted by the Coorg Government. The maximum rate there is four annas, and it is always open to us to revise. Therefore, when for the first time we are introducing agricultural income-tax, I plead with the Finance Minister to adopt the rate of four annas. One more point and

(SRI T. MARIAPPA.)

I have done. I plead with regard to the income that is likely to be derived from the co-operative farming societies. I very earnestly urge that the Government should consider the case of the co-operative farming societies. All of them should be exempted from payment of agricultural income-tax, at least for a definite period, say three, four or five years. This would encourage more and more land-owners to come together and try to improve or step up production. In many cases, these co-operative societies have been shown a great deal of concession and given all encouragement so that they could take firmer root in the soil. Even the Planning Commission have been advocating the formation of co-operative farming societies in the land. It is much better we take a step forward and see that agricultural income-tax is not levied for a definite period of years on co-operative farming societies, and on plantation crop or commercial crop as they would have to pay additional agricultural income-tax.

5 P.M.

ಶ್ರೀ ಎ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ ಹುಲಿಯೂರು) ದುರ್ಗ).—ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಗಳ ಮೇಲೂ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಯಾವಯಾವ ಬೆಳೆಗಳಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಆಪ್ಟೋ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Yes, I have no objection if the House so desires.

(The members expressed their consent, by their silence.)

Sri K. HANUMANTHAIYA.—The House has kindly agreed to listen to me; I will now begin. ಸ್ವಾಮಿ . . .

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಸಪ್ಪ (ಹೊಸದುರ್ಗ).—ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸ್ವಾಮಿ. Assessing ಆಫೀಸರ ವರು satisfy ಆದಾಗ, ರಿಟರ್ನ್ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಹೀಗೆ satisfy ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಜಮೀನುಮೇಲೆ ಪೈರಿದ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡುವುದು ಜೂನ್ ಆಪ್ಟೋಗೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪೈರಲ್ಯಾ ಕಟಾವಾಗಿ ಪುನಃ ರೈತನು ಉಳುಮೆಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು satisfy ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ standing crop ಇದ್ದಾಗಲೇ satisfy

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಟೀಕೆಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಈ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಪುನಃ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ದ್ವಿರುಕ್ತಿಯಾದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಸಭೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು, ಈಗ Leader of the Opposition ಆಗಿರತಕ್ಕವರು. ಮುಂದೆ ಅವರ party ಗೆದ್ದರೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗತಕ್ಕವರು. ಇಂಥ ಸದಸ್ಯರು, ಮತ್ತು ಇಷ್ಟು ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಸದಸ್ಯರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ತರನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಿಂದ ಹೋಗಿ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಿರು ಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಲಂಚ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅವರಂಥವರು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡಪ್ರಶ್ನೆ. ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರು. ಸರ್ಕಾರದ ಸೇವಕರು. ನಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅವರ ಮೇಲಿನ ಹತೋಟಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆ. ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ ಹತೋಟಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆ. ಇಂಥ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಮ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ ಈ ಸಭೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ, ಇನ್ನೂ ಇತರ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕಾರವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೀರ್ಯಾಳನತಕ್ಕದ್ದು ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಪದ್ಧತಿಗೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕಿರುಕುಳಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆಂದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಭಾಷಣಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ಸಭೆಗೂ ಭಾಷಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು assessment ವಿಚಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿರುವಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇನ್ನಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಚಾತುರ್ಯ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಅನುಮಾನ ಬಂದರೆ, 'Letters to the Editor' ಎಂದು 20 ಕಾಗದಗಳು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೇ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ನಿವಾರಿತವಾಗಿ ಏನು ಬೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣಿನಿರಿಸಿ ಸುರಿಸತಕ್ಕ ಹೆಂಗಸರ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆವು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಗೌರವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳೇ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಲಂಚ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ವಿಷಯವನ್ನೇ ಮುಢಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದಗಳು.

ಅಲ್ಲದೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಬಹಳಕಷ್ಟವಿದೆ. ಯಾರೂಕೂಡ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ನಿಷ್ಪುರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ; ನಾನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ತಾನೇ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲೇನು ಸಂತೋಷವಿದೆ? ಇಷ್ಟು ನಿಷ್ಪುರವಾದ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದು ನಾನೇಕೆ ಟೀಕೆಗಳಿಗೊಳಗಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನನ್ನೂ ಭಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ. ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ತಾವೇ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪಾದ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ತೆರಿಗೆಗಳೆಂಬವು ಸರ್ಕಾರ ಇರುವವರೆಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈಗಾಗಲೇ Income-tax, Sales-tax ಎಂಬವು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಿರುಕುಳಗಳಿವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಕಿರುಕುಳಗಳು ಈ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಮ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾನು Finance Minister ಆಗಿ ಪಾದ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪಿತೃಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯು ಏನು ಮಾಡಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಸೂಚನೆಗಳು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದೆ ಇದ್ದರೂ, ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಮ್ಮ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತೆರೆ ಬಾಗಿ ದ್ದೇನೆ. ನಾನೀಗ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆಯೇ ಹೊರತು ನಾನು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏನು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಮುಂದೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರ ಆಶೀರ್ವಚನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸತ್ಕೃತದಾಯ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅದು formal ಆಗಿ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು; informal ಆಗಿಯಾದರೂ ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅನುಭವ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ದಿವಸ ಮಾಡಿದ ಸಲಹೆಗಳು ಅನೇಕವು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, ಇವಾಂರವರು, ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎರಾವೇಲೆ ತಾಯಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಚಂದ್ರ ಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಅನೇಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ತಾವು ಈಗ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇದು ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ಏನೇನು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ, ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಭೆ ಸೇರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೇ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೇ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ಅನಾನುಕೂಲಗಳು ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಿದ್ದರೆ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸೇರತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನೂ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಜನರು ಸೇರಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನೊಬ್ಬ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೆ.

ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಹಾಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಂಥ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನೂ ಸಹ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೂ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧ್ಯಂತವೂ ಈ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಮ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಪ್ಪಿ ದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತಾವು ಈ ತೆಗೆ ವಿಧಿಸಲು ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ತಮಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗುಮಾಸ್ತನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಜನ ಆಸೆಸಿಸ್ ಸಿಕ್ಸ್ ದರೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕಠಿಣ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಬ್-ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಈ ಬಾಲಗಾಗಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುಮಾಸ್ತನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ನನಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸೈಜ್ ಸೆನ್ಸುಗಳನ್ನು ವಸೂಲ್ ಮಾಡಲು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆಂದೋ ಅವರಿಗೇ ಈ ಇಂಕಮ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನೂ ಕೂಡ ವಸೂಲ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಂಕಮ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಅವಕಾಶವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪನವರು ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮೆರೆನಾದಿನವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ, ಆ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳವರ ಮೇಲೆ ತಾವು ಇಷ್ಟೊಂದು ತೆರಿಗೆ ಹೊರಿಸುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಪಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ಅಂಥ ಸರಿಯಾದ ಪಾದವೆಂದು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಮಲೆನಾಡಿನವರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರಿನ ಸೀಮೆಯವರಾಗಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನವರು ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ದಿವಸ ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರೂ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ತೆರಿಗೆ ಎಧಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಲವು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳು ಅಂದರೆ ತೆಂಗು, ಅಡಕೆ ತೋಟಗಳು ತುಮಕೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಈ ಹಿಪ್ಪಲಿ ನೇರಳೆ ಸೊಸುನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಕಬ್ಬು, ಈರುಳ್ಳಿ-ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ-ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ. ಇಷ್ಟು ಬೆಳೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ ಸಾತವನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಮಾದಪ್ಪನವರು ರೇಷ್ಮೆ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಗೌರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನ ತಕ್ಕ ವಾದವನ್ನು ಹೂಡಿದರು ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಅದೇ ಅರ್ಥ ಬರವಹಾಗೆ ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನತ್ಯಾಂಶ ಇಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೂಕೂಡ ಗೋಪ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು mulberry ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೇರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ ಪೀಠಿಕಾ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ Select Committee ಯವರು ಸಮಾಶೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರ ಅಭಿಮತಕ್ಕೆ ನಾನು ತಲೆಬಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. Select Committee ಯವರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಉದಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಿರಾವರಿ ಆಗತಕ್ಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು-ಹನ್ನೆರಡು ಎಕರೆ, ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಆಗತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಎಕರೆ exemption ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾವೇ ಹೇಳಿರುವಹಾಗೆ ಬಹುಶಃ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೂರರಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತು ಮಂದಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇವು ಸರ್ಕಾರೀ ಫಾರಂ ಇರಬಹುದು, private ಮಲ್ಟಿಪಾರಮಸ್ ಇರಬಹುದು. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದವರು ಕೂಡಲಿ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೊರೆತಿದೆ. It is not a big industry; Sri Mariappa will easily understand. ನಿರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಳೆ ಆಗತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಎಕರೆಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಲ್ಟಿ ಬೆಳೆಗೆ exemption ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಮಾದಪ್ಪನವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಏನು ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆಹೋ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂಬುದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ರೇಷ್ಮೆ ಒಂದು ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಕಾರಣರಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಾಗಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ

ರೇಷ್ಮೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. War-time ನಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್ ಮತ್ತು ಚೈನಾ ರೇಷ್ಮೆ ಬರುವುದು ನಿಂತುಹೋದಾಗ ಅದರ ಬೆರೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಏರಿಹೋಯಿತು. The only effective way of safeguarding this industry is complete protection against foreign competition. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಕೃಮಿಗ್ರದವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಮಗೆ artificial ರೇಷ್ಮೆ ತರಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಸಬು ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೂಗಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಅವರ ಕೂಗಿಗೂ ಇವರ ಕೇಳಿಕೆಗೂ ಸಮನ್ವಯವಾದಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ artificial silk import ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ the real enemy of silk industry is artificial silk.

ಶ್ರೀ ಇಮಾಂ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಮನೋದೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವಾಗ ಬೇರೆ ಕೊಡಿಸಿ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಪೀಠಿಕಾ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಹನ್ನೆರಡು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ Income-tax ಜೊತೆಗೆ Super-tax ಹಾಕಿ Commercial crops ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ Agriculture Income-tax ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ, ಮಿಕ್ಕ ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಗಿನದೇ ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಡಗಿನಂತಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ exemption limit ಇತ್ತು. ನಾವು ಈಗ 4,200 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಏರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ Agricultural Income-tax Actಗಿಂತಲೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದೂ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡ ಆರೀತಿ ಕಂಡೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ Agricultural Income-taxನಿಂದ ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ planters ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗಿಂತಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ವಾದಿಸಿದರೆ ಅದು ನುಮ್ಮನೆ ವಾದಕ್ಕೆ ವಾದವೇ ಹೊರತು ಅದರಲ್ಲಿ ನತ್ಯಾಂಶ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. On the other hand, they have to be thankful that the Mysore Government through this Bill is the least exacting so far as this Income-tax is concerned. ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಎಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೇಜಾರು ಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದರಿಂದ ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆ, ಮುಂದಿನವರ್ಷ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ Assessment ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಬಹುಶಃ ಸಭೆಯವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಇಬ್ಬರನ್ನು elect ಮಾಡಿ, Chairman, ಪಟೇಲರು, ಶಾಸ್ತ್ರನುಬೋಧರು ಇವ

ರೆಲ್ಯಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು Assessment ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಯಾವದೇತದಲ್ಲೆಯೂ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

Sri T. C. BASAPPA.—It is not an assessment. ಪಹಣಿ ಲೆಖ್ನು ಬರೆಯುವದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಮಾಡಿ ತಾವು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದರೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಬರೆದುದನ್ನೇ ಅಧಾರವಾಗಿ ಟ್ರುಕೊಂಡು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿದ್ದರೆ ಆ ಶಂಕೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡೋಣ.

ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಟ್ಟಿದೆ. ಆ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇಣಕಂಟಾಕ್ಸ್ ಆಗಲಿ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಗಲಿ, ನಾವೇನು ಹಾಕಿದರೂ, ಅವ ರೇನೋ ತಾವು ಕೈಯಿಂದ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಕೂಗಾಡಿ ದರೂ, ಪಾಸ್‌ವರವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, they transfer it on to the consumer. ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವನಿಗೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಫಿಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುವವನು ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಅದು correct position ಅಲ್ಲ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಣಕಂಟಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟಗಾರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರನೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನು consumerಗಳಿಂದ collect ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದರೂ that will be imperceptibly transferred to the consumer. Agricultural income-taxನ ಬಹುಭಾಗ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ Sales-tax ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊರೆ consumer ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೀಳದಿರಬಹುದು. ಮುಕ್ಯಾಂಶ ಭಾಗ ಆ ರೀತಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—On a point of order Sir. The programme for today was put down as follows:—

“(b) Consideration of Bill.—

(i) The Mysore Agricultural In- come-Tax Bill, 1955.

(ii) also to move that the Bill be passed.

3. Discussion on the Report of the Fact Finding Committee (States Reorganisation).—(continued).”

Rule 131 (2) read as follows:—

“(2) at any time after the introduction in the Assembly of a Finance Bill, the Speaker may allot a day or days, jointly or

severally, for the completion of all or any of the stages involved in the passage of the Bill by the Assembly and when such allotment has been made the Speaker shall at five o'clock on the allotted day or, as the case may be, the last of the allotted days forthwith put every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connection with the stage or stages for which the day or days have been allotted.”

So, according to rule 131 (2) this is a Finance Bill. A ruling was already given by the Chair that this was a Finance Bill and I am referring to rule 131 (2) and the day allotted is today and therefore at five o'clock this Bill should have been put to vote and now that the Bill has not been put to vote, the Bill has lapsed.

Sri K. HANUMANTHAIA.—Sir, my friend Sri Mulka Govinda Reddy has a speciality in bringing up unten- able points of order. Granting that his argument is sound that this is a Finance Bill, I leave it for your defini- tion whether this is a Finance Bill or not. Granting even that this is a Finance Bill, you will remember, Sir, the other day this very point arose whether time should be fixed or not and you deliberately stated “I do not want to fix time and that the discussion may proceed according to the wishes of the House.” Therefore his point of order does not arise. His point of order would have arisen if you had fixed time and then departed from the fixed time.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—The time has been fixed by you, Sir. You consulted the House whether we had to close the discussion on the Bill or to continue and after that you were pleased to say that the Hon'ble Chief Minister can reply. And so it is deemed that time has been fixed by you, and since the time has been fixed, rule 131 automati- cally applies.

Mr. SPEAKER.—I am sorry. I have not fixed the time at any time so far as this Bill is concerned. I only asked whether they would close the

(Mr. SPEAKER.) discussion of the Bill. I have not fixed any date for the completion of the Bill.

Sri J. MOHAMED IMAM.—So are we to understand that discussion on the Bill would continue tomorrow also?

Mr. SPEAKER.—It is not yet known, even though it was discussed at length. Under Rule 131 of the Rules of Procedure this is a Financial Bill, but I have not fixed any day for the discussion or consideration or for putting the clauses. Therefore, it does not arise now.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—I am not questioning the ruling of the Chair, but in the List of Business for the 21st April 1955, it has been definitely put down 'That the Bill be passed.'

Mr. SPEAKER.—It is mentioned so in the Agenda, but on that account it cannot be said that it should come about on that day alone.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ, ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್‌ಗಳಾಗಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು ತ್ರೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರ ಆರೋಪಣೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನೀಗ ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ತೆರಿಗೆ ಯನ್ನೇ ಹಾಕಲಿ ಅದು ಕೊನೆಗೆ ಬಳಸತಕ್ಕವರ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಏನೇನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಷಯಗಳಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎತ್ತಿದಂಥ ಅನುಮಾನಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ; ಮತ್ತು ಭರ ವಸೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎಂದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಆಕ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ, ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಥವಾ ಕಷ್ಟಗಳು ಅಥವಾ ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನೂತ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಕ್ಯಾಬ್ ರೇಟನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದೂ, ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಸರೇಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಚತುರತೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳೇನೇ ಇರಲಿ, ನಾನು ಈಗ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವುಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಪಾಂಚಪಾರ್ಷ್ವಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಾವ ಮಹನೀಯರು ಮಾಡಿದರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಈ ನಾನಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಬಿದ್ದಿದೆ. ಎಂಟು ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಪಾಗ್ಗಾನವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಹಿ ಕೆಲಸ, ನಿಷ್ಕೂರದ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆ ಮೊದಲಿತಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಗ್ಗಾನವೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಚತುರತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಲ್ಲ; ದೇಶ ಸೇವೆಗೋಸ್ಕರ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Agricultural Income-tax Bill, 1955, as reported by the Select Committee be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—We shall now take up the Bill clause by clause.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I beg to submit that the amendments may be taken up tomorrow, because they are important amendments. Since the Chair has not fixed the time, there is scope for further discussion. Now, it is late.

Mr. SPEAKER.—I will leave it to the House.

ಶ್ರೀ ಎ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸವೇ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬಹುದು.

Sri J. MOHAMED IMAM.—That is important. Those that have sent amendments might have gone for other reasons. We cannot hustle through the amendments.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—As you have rightly said, you may ascertain the wishes of the House and act accordingly.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is not the House exactly that fixes the time. The Chair has already given a ruling that it has not fixed the time. So there is scope for taking up the amendments

tomorrow. They are very important amendments. We can adjourn for today.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Members who have sent in the amendments are not willing to move. It is evident. They did not even press for those amendments. It is evident.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಈ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ 6 ಘಂಟೆಯವರೆಗೂ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಪರಿಣಾಮವಿಲ್ಲದವರೆಗೆ ಹಾಜರಿದ್ದು ಅವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

Mr. SPEAKER.—We need not plead on their behalf.

Sri J. MOHAMED IMAM.—We will take it up tomorrow. I do not like this Bill to be hustled through. My complaint is we are hustling through this Bill. The amendments are important. We want to see that Government accepts them. What can we do within ten or fifteen minutes? Privilege has to be given to this House. Of course Government is anxious to cut short the business to suit their convenience. But it is the Chair's duty to see to the convenience of the Members.

Mr. SPEAKER.—Shall I take the opinion of the House?

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—It is a right of the members. It cannot be curtailed. The right guaranteed. . . .

Mr. SPEAKER.—What is the right?

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—The right is to move an amendment. So many members have to move amendments. Sri Madappa, Sri Imam and others have sent in their amendments.

Mr. SPEAKER.—I will give chances to all Hon'ble Members to move their amendments. Owing to pressure of work and time, we will have to take up these amendments now.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—At 5-30, we have an engagement. Generally, it is understood that the House closes at five. Therefore we have accepted an engagement to attend the function. So we cannot sit any longer.

Mr. SPEAKER.—Every day, if this is the case, it is very difficult to push through the appointed business.

Sri K. HANUMANTHAIA.—You will see that the Government work has come to a stand-still for the last two

months. After all the House is interested in the expeditious disposal of business. If we go at this rate, we will not be able to finish.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is not fair on the part of the Leader of the House to lay a charge against us like this. We have been very co-operative. Many days we have had sittings till 6 and 8 o'clock. In view of the importance of the work before us we are reiterating that the amendments should be taken up tomorrow. In spite of this if the Government insists, they can carry on.

Sri D. DEVARAJ URS.—As we see the amendments, except one sent by the Leader of the Opposition, all the other amendments are sent by our party men. When our party men themselves are not willing to move—this is evident from the fact that none of them are here—the only amendment that will come up before the House is that of the Leader of the Opposition. If he so chooses, he may move that amendment. It is obvious, Sir, that no other Hon'ble Member who has moved amendments is either here nor does he want to move the amendment.

Mr. SPEAKER.—There is only one amendment. It won't take more than five minutes.

Sri J. MOHAMED IMAM.—One hour or two, you can set apart tomorrow.

Mr. SPEAKER.—If the Leader of the Opposition agrees, it is very easy.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I have got genuine reasons for not taking it up today. I have to make some study. I am afraid I cannot do justice within these few minutes. It involves a great principle. Tomorrow if you set apart one hour, it will be very easy. If the Government grudges this, let them take the responsibility.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I do not understand the responsibility of the Hon'ble Leader of the Opposition. We have all got to see that. . . .

Sri J. MOHAMED IMAM.—I will leave it to you. If the Chair so desires, it can take up the Bill. We have no objection. Or if the Chair so desires, one hour may be set apart tomorrow for discussion on this Bill.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—So far as Government business is concerned, it has to be done in consultation with the Leader of the House. I do not suppose there is any difference of opinion. I do not want to attribute motives to the Opposition. As they state, they have co-operated in the work. Now we are at the tail-end of the session. It is impossible for me to agree to postpone the consideration of the Bill. As Hon'ble Members have pointed out, there is one amendment and there is no purpose served by postponing the debate.

5-30 P.M.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I will leave it to the Leader of the House, to his own privilege. When he is not accommodating, I will leave the matter between the Leader of the House and yourself.

Mr. SPEAKER.—I want all the members to co operate.

Sri J. MOHAMED IMAM.—When he is not co-operating, we will all stage a walk out.

(At this stage the Leader of the Opposition along with his party left the House.)

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—Thank you. ಅವರು ಬೇಕೆಂದೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—‘ನಾವು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ’ ಎಂದು ಅವರು ಮಾಡಿದ Remark ಸರಿಯಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—I want to know the opinion of the House whether to continue the discussion or not?

MEMBERS.—We shall continue the discussion, Sir.

Mr. SPEAKER.—Sri Madappa and some other members who had sent in notices of amendments are not present. Therefore there are no amendments to clause 2 to 63.

The question is :

“That Clauses 2 to 63 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 2 to 63 were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—There is an amendment to be moved by Sri N. Huchmasthy Gowda to Clause 64 of the Bill.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ನನ್ನ, ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:

“In illustration (4) for the word ‘garlic’ the words and brackets ‘tobacco (Virginia)’ shall be substituted.”

ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಣೆ ಅನವಶ್ಯಕ. ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

“That in illustration (4) for the word “garlic” the words and brackets “tobacco (Virginia)” shall be substituted.”

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I accept the amendment Sir.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That in illustration (4) for the words ‘garlic’ the words and brackets ‘tobacco (Virginia)’ shall be substituted.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 64 as amended stand part of the Bill.

The motion was adopted.

Clause 64 as amended was included in the Bill.

Mr. SPEAKER.—Schedule. Sri G. Puttaswamy has sent an amendment to the Schedule.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—He is not moving his amendment, Sir.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ:

“In the first proviso to Part I for the words and figure “is less than Rs. 4,200”, the words and figure “does not exceed Rs. 4,200” shall be substituted.”

ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಇಂಕಂಟಾಕ್ಸ್ ಅಕ್ಟಿನಲ್ಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ

ಪದ ಪ್ರಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That in Schedule in the first proviso to Part I for the words and figure “is less than Rs. 4,200”, the words and figure “does not exceed Rs. 4,200” shall be substituted.”

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I accept the amendment, Sir.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That in the Schedule in the first proviso to Part I for the words and figure “is less than Rs. 4,200” the words and figure “does not exceed Rs. 4,200 shall be substituted.”

The motion was adopted.

ಶ್ರೀ ಎ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇದು :

“In Part II under the heading Fourth Class after the words ‘chillies (non-irrigated)’ the word ‘garlic’ shall be inserted and under the heading Sixth Class the word ‘garlic’ shall be omitted.”

ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈರುಳ್ಳಿಯಿಲ್ಲರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಿಂತ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದರ ಮೇರೆ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಆರನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಈರುಳ್ಳಿ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That in Part II under the heading Fourth Class after the words ‘chillies (non-irrigated)’ the word ‘garlic’ shall be inserted and under the heading Sixth Class the word ‘garlic’ shall be omitted.”

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I accept the amendment Sir.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That in Part II under the heading Fourth Class after the

words ‘chillies (non-irrigated)’ the word ‘garlic’ shall be inserted and under the heading Sixth Class the word ‘garlic’ shall be omitted.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Schedule as amended stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Schedule, as amended, was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is :

“That Clause 1 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Title and Preamble. The question is :

“That the Title and the Preamble stand part of the Bill.

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I move :

“That the Mysore Agricultural Income-tax Bill, 1955, as amended, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Agricultural Income-tax Bill, 1955, as amended, be passed.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for the day and meet at 12 noon tomorrow.

The House adjourned at Thirty-seven Minutes past Five of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Friday, the 22nd April 1955.